

KOMMUNA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΟΥ 430 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 2006

0.80 ΕΥΡΩ

Βαρβαρότητα και
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΩΝ

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

15/7/1974: Ελληνικό πραξικό πτημα στην Κύπρο 15/7/1965: Ιουλιανά 15/7/1945: Γέννηση Νότη Μαυρουδή 15/7/1606: Γέννηση Ρέμπραντ 15/7/1956: Γέννηση Ian Curtis ("Joy Division") 15/7/1589: Ανακάλυψη του ανατέλαιος με καζανάκι 16/7/622: Εγίρα (φυγή Μωάμεθ στην Μέκκα) 16/7/1918: Εκτέλεση αυτοκρατορικής οικογένειας Ρωσίας 16/7/1958: Ιδρυση NASA 16/7/1945: Πρώτη έκρηξη ατομικής βόμβας (δοκιμή στο New Mexico) 16/7/1979: Ο Σαντάμ Χουσεΐν γίνεται πρόεδρος του Ιράκ 16/7/1946: Οι δύο πρώτες εκτελέσεις του εμφύλιου στο Επταπάργυρο (Θεσσαλονίκη) 16/7/1974: Οι πραξικοπηματίες τοποθετούν ως πρόεδρο Κύπρου τον Νίκο Σαμψών 16/7/1998: Θάνατος Ζωής Καρέλλη 16/7/1989: Θάνατος Χέρμπερτ φον Καρφαγιαν 17/7/1936: Εναρξη ιστανακιού εμφύλιου 17/7/1936: Επανάσταση Μαρόκου κατά Ισπανών 17/7/1959: Θάνατος Billie Holiday 17/7/1970: Θάνατος Adam Smith 17/7/1868: Το Τόκιο γίνεται πρωτεύουσα της Ιαπωνίας 17/7/1912: Ανακρίνηκαν Ικαριακής Πολιτείας 17/7/1982: Γίνεται οπηνή Ικαρία ο πρώτος πολιτικός γάμος στην Ελλάδα 17/7/1926: Γέννηση Νίκου Καρούζου 17/7/1929: Η κυβέρνηση Βενιζέλου θεσπίζει το ιδιώνυμο 18/7/1988: Τέλος πολέμου Ιράν - Ιράκ 18/7/1925: Ο Χίτλερ εκδίδει το "Mein Kampf" 18/7/1964: Κυκλοφορεί το "A hard day's night" των Beatles 18/7/1998: Θάνατος Φλέρυς Νταντωνάκη 18/7/1374: Θάνατος Πετράρχη 18/7/1710: Θάνατος Καραβάτζιο 18/7/64: Ο Νέρωνας πυρπολεί την Ρώμη 19/7/1969: Θάνατος Στράτη Μυριβήλη 19/7/1924: Παραίτηση της κυβέρνησης Παππαναστασίου 19/7/1975: Εγκαίνια πολεμικού μουσείου 19/7/1917: Ο Κερένσκι γίνεται πρωθυπουργός της Ρωσίας 19/7/1980: Πενήντα χώρες αποφασίζουν μποϊκοτάρισμα των ολυμπιακών αγώνων της Μόσχας 19/7/1998: Γάμος Κώστα Καραμανή - Νατάσσας Παζαϊτή 19/7/1979: Οι Σαντίνιστας μπάνουν νικητές στην Μανάγκουα 20/7/1914: Γέννηση Χαρίλαου Φλωράκη 20/7/1947: Γέννηση Carlos Santana 20/7/1968: Κατάκτηση Σελήνης 20/7/1974: Εισβολή Τουρκίας στην Κύπρο 20/7/1054: Σχήμα ορθόδοξης και ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας 20/7/1950: Η Φρειδερίκη προτείνει με επιστολή της στον στρατηγό Marshal v' αρχίσει τον τρίτο ποργκόσμιο πόλεμο από την Ελλάδα 20/7/1989: Θάνατος Γιάννη Τσαρούχη 20/7/1944: Απόπειρα δολοφονίας του Χίτλερ από γερμανούς αξιωματικούς 20/7/2001: Δολοφονία Κάρολο Τζουλιάνι (Γένοβα) 20/7/1965: Ο Bob Dylan κυκλοφορεί το "Like a rolling stone" 20/7/1918: Γέννηση Νέλον Μαντέλα 20/7/1975: Εμπρησμός πλαζ ΕΟΤ σε Βούλα - Βουλιαγμένη (ΕΛΑ) 21/7/1774: Συνθήκη Κιουσούκ - Καϊναρτζή 21/7/1947: Γέννηση Cat Stevens 21/7/1952: Γέννηση Robin Williams 21/7/1899: Γέννηση Ernest Hemingway 21/7/1965: Δολοφονία Σωτήρη Πέτρουλα 21/7/1988: Boeing της Indian Airlines συγκρούεται με ταύρο 21/7/1975: Πρώτο φύλλο εφημερίδας Ελευθεροτυπία.

● Πώς χαρακτηρίζεται ένας υπουργός που αλλάζει ένα κατατεθέν νομοσχέδιο τέσσερις φορές; ●●● Ανεύδυνος, ρόμπα, καραγκιόζης; ●●● Διαλέγετε και παίρνετε ●●● Και πώς χαρακτηρίζεται ένας πρωθυπουργός που τον κρατάει στη δέση του, μολονότι έχει γίνει περίγελως των πάντων; ●●● Ο Καραμανλής, πάντως, δεν δείχνει να ανησυχεί ιδιαίτερα απ' αυτές τις γκέλες ●●● Θεωρεί πως δι, τι μαλακία και να γίνει από τον ίδιο και τους υπουργούς του, με το Γιωργάκη αντίπαλο δεν κινδυνεύει ●●● Θυμηδείτε ότι το ίδιο δεωρούσε για χρόνια και ο Σημίτης ●●● Μέχρι που ήρθε το τέλος ●●● Αυτά έχει, όμως, η αστική πολιτική ●●● Ειδικά από τότε που οι ηγέτες των κομμάτων και πρωθυπουργοί κατέστησαν «αναλώσιμοι» ●●● Ο Ανδρεόπουλος του Πολυτεχνείου πήγε στη σύνοδο των πρυτάνεων, τους τα 'χωσε και αποχώρησε ●●● Το φοιτητικό κίνημα πού ήταν να παρέμβει; ●●● Τελικά, η επιφυλακή γίνεται πράξη στις παραλίες; ●●●

Οταν εσύ απουσιάζεις, μιλούν άλλοι για λογαριασμό σου ●●● Οταν εγκαταλείπεις την πρωτοβουλία των κινήσεων, κινδυνεύεις να τρέχεις πίσω από τα γεγονότα ●●● Και κάτι τελευταίο: στην πολιτική δεν υπάρχει νεκρός χρόνος ●●● ●●● «Για μια στρατηγική της Αριστεράς στην Ευρώπη»-τίτλος άρθρου στην «Έλευθεροτυπία», με συγγραφέα το... Γιάννο Παπαντωνίου ●●● Ελα απαυτό στον τόπο σου! ●●● «Βόλι» χαρακτήρισε ο Μαυρίκος του Περισσού την ψήφο στις αυτοδιοικητικές εκλογές, μιλώντας στην πιάτσα των οικοδόμων ●●● Πρόκει-

ται για τη νέα αντίληψη για την επανάσταση ●●● Ρίξε και συ ένα ψηφαλάκι! Μπορείς! ●●● Οσο για τα βόλια, άσ' τα για τους παλαιοκομουνίστες και τους νεοβαρβάρους ●●● Ο Σκανδαλίδης, πάλι, «δεσμεύτηκε να μετατρέψει το πλουσιοπάροχο τέλος που πληρώνουν οι δημότες σε πραγματικά ανταποδοτικό» ●●● Θα παραμείνει πάντως «πλουσιοπάροχο», που απλοελληνιστί σημαίνει φορομηχητικό ●●● Είδατε μαγκιές ο Κωστάκης; ●●● Αμ' το άλλο, ότι το 50% διαχειρίζονται οι ίδιοι οι κάτοικοι στις γειτονιές; ●●● Αν φορολο-

◆ Εκτός από τα εισιτήρια των πλοίων, που τραβούν την ανηφόρα και θα την τραβήξουν με πιο γρήγορο ρυθμό καθώς μπαίνουμε στο φόρτε της τουριστικής περιόδου, οι άνθρωποι που θα διακινθούν από και προς τα νησιά θα έχουν και φέτος να αντιμετωπίσουν την απόλυτη ασυδοσία των εφοπλιστών με τα δρομολόγια. Τα σαπάκια άρχισαν ήδη να τα «φρύνουν», να μένουν από μηχανές και να ακινητοποιούνται για επισκευές επί σειρά ημερών και οι επιβάτες να ταλαιπωρούνται, περιμένοντας κάποιο «Δημητρούλα» να κάνει το δρομολόγιο της αρπαχτής. Πάντως, ο καραγκιόζης εφοπλισμού δεν έχει κανένα πρόβλημα. Αυτός έχει αναθέσει στον εαυτό του το καθήκον της διαφημιστικής προβολής των αικτοπλό-

ων εφοπλιστών. Μαζεύει τις προσφορές που κάνουν (γνωστά κόλπα του μάρκετινγκ κάθε εταιρίας) και τα παρουσιάζει ως τάση μείωσης των τιμών, βάζοντας τα γυαλιά αικόμα και στην ΕΣΥΕ που δείχνει αύξηση!

◆ Ενα τριάροφο κτίριο στο Μανχάταν τινάχτηκε στον αέρα και ολόκληρη η Αμερική ξαναέζησε τον εφιάλτη της 11ης Σεπτέμβρη. Μέχρι που ανακοινώθηκε ότι η έκρηξη προήλθε από φιάλη υγραερίου και ησυχάσαν. Μέχρι την άλλη φορά. 'Η, αν θέλετε, μέχρι τη φορά που οι φόβοι τους θα βγουν αληθινοί.'

◆ Ενα νέο παιδί χρειάστηκε να μεταφερθεί στη Βιέννη για

μεταμόσχευση πνευμόνων. Εγινε, λοιπόν, το αυτονόητο και πάνω στο αυτονόητο στήθηκε ολόκληρη φρίστα. Ο Αβραμόπουλος έβγαλε δελτίο τύπου και τα κρατικά κανάλια τήρησαν εντολή να κλίνουν σε όλες τις πτώσεις τη φράση «το πρωθυπουργικό αεροπλάνο». Για μια ακόμα φορά προσπάθησαν να εμπρευτούν τον ανθρώπινο πόνο, για να βγάλουν πολιτική υπεραρχία. Οι ασχείοι. Δικαίωμα στη ζωή έχει το παιδί, όπως ο καθένας μας. Κι αυτό το δικαίωμα κανένας πρωθυπουργός και κανένας υπουργός δεν του το έχει χαρίσει.

◆ Ο Αβραμόπουλος, που ειδικεύεται στις φιέστες έφτα-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

δυο διαφορετικά κτίρια. Γιατί το ιστορικό κτίριο του Οφθαλμιατρείου παραμένει κλειστό από το 1999. Το χτύπησε ο σεισμός και έμεινε έτσι. Ο δημοσιοσχεδίτης υπουργός, όμως, δεν κωλώνει. Εντός των ημερών -ανακοίνωση- θα γίνει η δημοπράτηση του διεθνούς διαγωνισμού για το έργο της ανακατασκευής και αναπαλαίωσης. Ε, σε καμιά δεκαπενταριά χρόνια θα έχει τελειώσει το έργο. Μέχρι τότε, ο κάθε Αβραμόπουλος θα εγκαινιάζει τη μήματα σε διαμερίσματα κτιρίων γραφείων, κοροϊδεύοντας τον ελληνικό λαό.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Απευθυνόμενος προς την επιχείρηση (Philip Morris International - Παπαστράτος), θέλω να υπογραμμίσω μια σημαντική προσδοκία. Ευελπιστούμε ότι η εταιρία, θα καταφέρει να απορροφήσει ένα μεγάλο μέρος της ελληνικής παραγωγής καπνών. Κάτι ακόμη: Οι παράλληλα, αναπτυσσόντας δράσεις κοινωνικής ευθύνης -όπως κάνει, άλλωστε, εδώ και 75 χρόνια- θα προσφέρει ιδιαίτερες υπηρεσίες, τόσο στην ελληνική οικονομία όσο και στην τοπική κοινωνία.

Δημήτρης Σιούφας

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Προφανώς έχουν κάποιες διαφορές Ν.Δ και ΠΑΣΟΚ. Ωστόσο δεν είναι μεγάλες όπως ήταν στην δεκαετία του '80. Γιατί λοιπόν όχι σε συνεργασία;

Θ. Κολιοπάνος (Βουλευτής ΠΑΣΟΚ)

Ετσι κι αλλιώς ΠΑΣΟΚ και ΝΔ στην κυβέρνηση τους πολιτική είναι ακριβώς το ίδιο πράμα, ένας μηχανισμός εξουσίας, δεν διαφέρουν σε τίποτα. Οταν είναι στην κυβέρνηση, μην ακούτε τι λένε στην αντιπολίτευση,

είναι ακριβώς το ίδιο. Οταν είναι στην κυβέρνηση κάποιου ακριβώς την αντίθετη πολιτική, μην ακούτε τι λένε στην αντιπολίτευση.

Το Βήμα

Χωρίς ασφαλιστική κάλυψη και με μεροκάματα πείνας, χωρίς τα στοιχειώδη μέτρα ασφάλειας εκαποντάδες αλλοδαποί εργάτες βιώνουν καθημερινά την εκμετάλευση και την εξαθλίωση στα εργοτάξια του τρόμου. Κι όταν συμβεί κάποιος απ

■ Αντιδραστική υστερία

Αυτός ο Βερέμης πρέπει να έχει χάσει τελείως την ψυχαιραμία του. Να έχει χάσει κάθε επαφή με την πραγματικότητα. Εντάξει, είναι αντιδραστικός, αυτό το καταλαβαίνουμε. Ομως, σε κάθε δημόσια εμφάνισή του το μόνο που καταφέρνει είναι να εκτίθεται ο ίδιος και να εκθέτει και την κυβέρνηση που του εμπιστεύτηκε ένα τόσο σημαντικό πόστο.

Αρκούν και μόνο οι ύμνοι που φάλλει στη Γιαννάκου και τον Αρσένη, που τους θεωρεί τους πιο αξιόλογους και τους μοναδικούς δημιουργικούς υπουργούς Παιδείας, για να τον χαρακτηρίσουν (συνέντευξη στο «Ε» της «Κυριακάτικης Ελευθεροτυπίας»). Αμ' το άλλο; Ποιος είναι ο πραγματικός λόγος που ξεσκωτίζουν οι φοιτητές; τον ρωτάει ο δημοσιογράφος. «Αυτό που πραγματικά ενοχλεί είναι η εκλογή των πρυτανικών αρχών από όλους τους φοιτητές», απαντά ο Βερέμης! Δηλαδή, πανεπιστήμια και ΤΕΙ βρέθηκαν υπό καταλήψη επί δύο μήνες, επειδή οι καταληψίες δε γούσταραν να εκλέγονται οι πρυτανικές αρχές από όλους τους φοιτητές, όπως προβλέπει ο νόμος-πλαισίου της Γιαννάκου και του Βερέμη! Δυο μήνες καταλήψεις για ένα αίτημα που ούτε καν διατυπώθηκε από το φοιτητικό κίνημα!

Τι να πεις; Κάποιος να τον μαζέψει. Κι αυτόν και την αφεντικίνα του. Κάτι τέτοια βλέπουν ορισμένοι Νεοδημοκράτες και εισηγούνται στον Καραμανλή να διώξει τη Γιαννάκου.

■ Χάπι και κοροϊδία

Τι θα γίνει με τα τεράστια κενά νοσηλευτικού προσωπικού στα νοσοκομεία; ρώτησαν οι δημοσιογράφοι τον Αβραμόπουλο. Απτότος αυτός, αφού αναγνώρισε ότι «επίκειται μια δύσκολη περίοδος με συνταξιοδοτήσεις που ειδικότερα στον κλάδο των νοσηλευτών αυτή τη χρονιά θα μας φέρει προ δύσκολων στηγμάνων», παρουσίασε τη... λύση: «Φροντίζουμε να το λύσουμε το πρόβλημα. Είναι σε εξέλιξη όλοι οι διαγνωσμοί, επιταχύνονται οι ρυθμοί και μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα θα έχουμε γύρω στα 1.900 άτομα».

Εσείς τώρα μπορείτε να κάνετε τους λογαριασμούς σας (μια πρόσθετη και μια αφαίρεση χρειάζονται): Μέχρι τον επόμενο χρόνο αναμένεται να συνταξιοδοτηθούν περίπου 2.500 εργαζόμενοι (νοσηλευτικό προσωπικό). Ο ίδιος ο Αβραμόπουλος πρόσφατα δήλωσε ότι για να καλυφθούν οι ανάγκες των νοσοκομείων πρέπει την επόμενη τετραετία να προσληφθούν 25.000 νοσηλεύτριες και νοσηλευτές. Με άλλα λόγια, την επόμενη χρονιά το «μείον» θα είναι ακόμα μεγαλύτερο και το χάλι των νοσοκομείων θα γίνει χειρότερο.

ΥΓ: Ο Αλογοσκούφης, ερωτηθείς για την εξαγγελία Αβραμόπουλου, απάντησε: «Δεν υπογράφω αποφάσεις που εκτροχίζουν τον προϋπολογισμό». Που σημαίνει, ότι στον αέρα είναι ακόμα και οι προσλήψεις των 1.900 νοσηλευτών.

Οσο μπόρεσε ν' αντέξει άντεξε στην πίεση ο Τάσσος. Τελικά, αναγκάστηκε να συναντηθεί με τον Ταλάτ, υπό την αιγιδα του βοηθού γενικού γραμματέα του ΟΗΕ Ιμπραχίμ Γκαμπάρι και να υπογράψει συμφωνία πέντε σημείων, η οποία προβλέπει την έναρξη συνομιλιών σε τεχνικό επίπεδο για συζήτηση θεμάτων καθημερινότητας, θεμάτων ουσίων του Κυπριακού και Μέτρων Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης.

Ο Παπαδόπουλος, βέβαια, δεν έχει σκοπό να συζητήσει θέματα ουσίας, που θα οδηγούν σε μια νέα συνολική διαπραγμάτευση. Ως προς αυτό η πολιτική του, αν και μη ομολογημένη, είναι σαφής: Θέλει να μείνουν τα πρόγραμμα ως έχουν. Δέχτηκε να λειτουργήσουν αυτές οι τεχνικές επιπροπές και να συζητηθούν και θέματα ουσίας (η δική του θέση αρχικά ήταν μόνο για θέματα καθημερινότητας), γιατί η πίεση ήταν μεγάλη και γιατί απειλήθηκε με κάποιας «κακή» έκθεση του Ανάν προς το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ. Αγόρασε χρόνο, με άλλα λόγια.

Η άλλη πλευρά, όμως, με τις πλάτες των Αμερικανών, θέλει να τελειώνουν γρήγορα τα ζητήματα καθημερινότητας και να αρχίσει η συζήτηση στα ζητήματα ουσίας. Πόσο θα πάρει αυτό; Εκεί θα παίχτει παιχνίδι που θα θυμίζει τον ημιτελικό Γερμανίας-Ιταλίας στο πρόσφατο Μουντιάλ: καθυστέρηση Η Γερμανία, φουλ επί-

■ Κυπριακό

Αγοράζουν χρόνο με νέα διαδικασία διαλόγου

«Δεν γεννάται θέμα βέτο στην εξέταση της πορείας που έχει κάνει η Τουρκία για να συμμορφωθείν (Τ. Παπαδόπουλος, πρόεδρος Κύπρου, Αθήνα, 10.7.06).

«Δεν έχουμε απαρνηθεί ούτε θα απαρνηθούμε του δικαιώματος του βέτο» (Γ. Λιλήκας, ΥΠΕΞ Κύπρου, Αθήνα, 11.7.06).

Λιλήκας εναντίον Παπαδόπουλου; Μπα, πολύ πιο απλά είναι τα πρόγραμμα. Η δήλωση Παπαδόπουλου έγινε στη διάρκεια της κοινής συνέντευξης Τύπου με τον Καραμανλή και ήταν ουσιαστικά απαίτηση της ελληνικής κυβέρνησης. Επειδή, όμως, στην Κύπρο υπάρχουν φωνές που μιλούν για χρήση βέτο, ο Παπαδόπουλος έβαλε τον Λιλήκα να κάνει τη «διορθωτική» δήλωση, για εσωτερική κατανάλωση. Το ουσιαστικό ερώτημα δεν είναι αν η Λευκωσία έχει ή όχι δικαίωμα βέτο στις ευρωπαϊκές διαπραγματεύσεις, αλλά αν έχει τη δύναμη να ασκήσει βέτο. Στο τελευταίο η απάντηση είναι όχι. Γ' αυτό και ο Παπαδόπουλος εμφανίζεται ιδιαίτερα προσεκτικός στους χειρισμούς που κάνει στα κοινοτικά όργανα. Ξέρει πως στην ουσία είναι απομονωμένος και πως αν το παρατραβήξει θα του... κόψουν τον κάλο οι ιμπεριαλιστές της Ευρώπης.

θεση για να τελειώσει τον αγώνα (όπως και έγινε) η Ιταλία. Οι Αμερικανοί κατέστησαν σαφή τη θέση τους από την πρώτη στιγμή. Αμέσως μετά την υπογραφή της συμφωνίας Παπαδόπουλου-Γκαμπάρι-Ταλάτ, η προσβεία στη Λευκωσία μιλήσε για θετική εξέλιξη, εξέφρασε την ελπίδα ότι «η συμφωνημένη φόρμουλα θα θεσει το σκηνικό για συνομιλίες στο τρίγωνο Λευκωσία-Αγκυρα-Αθήνα ο προγματεύσεις στο κυπριακό πρόβλημα» και την ετοιμότητά της «να υποβοηθήσει τα σημαντική προσπάθεια». Για να γίνει πιο σαφές ότι οι Αμερικανοί θα ξέρουν το βάρος τους υπέρ της πολευρές σε αυτή τη σημαντική προσπάθεια». Για να γίνει πιο σαφές ότι οι Αμερικανοί θα ξέρουν το βάρος τους υπέρ της πολευρές σε αυτή τη σημαντική προσπάθεια». Για να γίνει πιο σαφές ότι οι Αμερικανοί θα ξέρουν το βάρος τους υπέρ της πολευρές σε αυτή τη σημαντική προσπάθεια».

Μ' ένα μεγαλοπρεπές φτύσιμο στα μούτρα των βουλευτών της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής (και για τις ταμπλέες έχει αυτή η επιπροπή) ο Β. Πολύδωρας κατέστησε σαφές ότι δεν προτίθεται να της παραδώσει το πόρισμα της ΕΥΠ για τις υποκλοπές. Το αίτημα έχει υποβάλει ομόφωνα η εν λόγω επιπροπή (δηλαδή και οι Νεοδημοκράτες βουλευτές). Το υπέβαλε αρχικά στο διοικητή της ΕΥΠ, αυτός αρνήθηκε και στη συνέχεια η επιπροπή υπέβαλε το αίτημα στον αρμόδιο υπουργό.

Και ποιο είναι το επιχείρημα με το οποίο αρνήθηκε ο Πολύδωρας; Στην απάντησή του γράφει ότι ο αρμόδιος εισαγγελέας, ως προϊστάμενος της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών (ο περιώνυμος Παπαγγελόπουλος, δηλαδή), «προέχει η αξιωματική αρχή της μυστικότητας της ανάκρισης! Δηλαδή, ο Παπαγγελόπουλος αναγορεύεται και σε... ρυθμούς του πολιτεύματος! Οχι ότι μοιάζει σε αποχή της προστασίας της ΕΥΠ, θα είναι επαρκές να δει πάρουν ή δε θα πάρουν οι βουλευτές το πρακτόρικο πόρισμα, το οποίο θα είναι επαρκώς «μαγειρεμένο», αλλά όσο να 'ναι το απολαμβάνουμε όταν ξεφτίλιζονται τόσο πολύ οι κυριαρχούμενοι θεσμοί της αστικής δημοκρατίας.

■ Ξεφτίλια

Και μια πολύ μικρή για κοινοβουλευτική ξεφτίλια να σημειώσουμε και κάτι αικόνη, χάρακτηριστικό αυτής της κατάστασης. Το περιβόλτο νομοσχέδιο Ορφανού, αυτό ντε που τροποποιήθηκε πέντε φορές, δε συζητήθηκε στην Ολομέλεια της Βουλής, αλλά σε μια επιπροπή. Εκεί έγιναν οι καυγάδες και οι απανωτές αλλαγές του υπουργού-ρόμπτα. Η συζήτηση στην Ολομέλεια διήρκεσε μόνο έξι ώρες (διαδικασία εξπρές). Η πλάκα είναι πως έχουν βάλει κανονικό πρόγραμμα νομοθετικής εργασίας στην παραταθείσα και για το καλοκαίρι Ολομέλεια, η οποία όμως δε συνεδριάζει. Οι βουλευτές μένουν στις επαρχίες ασχολούμενοι με τα ρουσφέτια και την κοροϊδία των ψηφιοφόρων τους και η νομοθετική εργασία γίνεται σε μια επιπροπή, χωρίς καν να έχουν το πρόσχημα του νομοθετικού φόρτου!

αμερικανός υφυπουργός Εξωτερικών Μάθιου Μπράιζα. Η Λευκωσία του ετοιμάζει ψυχρή υποδοχή (επειδή θα συναντηθεί με τον Ταλάτ στο προεδρικό μέγαρο, ο Παπαδόπουλος δε θα συναντηθεί μαζί του, ενώ ο ΥΠΕΞ Λιλήκας δήλωσε πως θα αποστολείται στην Βρυξέλλες), όμως στην Αθήνα ο Μπράιζα θα δούμε την πρόμενα βίρματα σε σχέση με τη συμπεριφορά της Τουρκίας.

Οι διεθνείς στην Τουρκία θα δοθεί στην Τουρκία νέα αναβολή «συμμόρφωσης», παραπέμποντας στη θέληση των κυρίαρχων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων της ΕΕ («σε συνεργασία, πέραν της στενής δικής μας συνεργασίας, με τους ευρωπαίους εταίρους μας θα δούμε τα επόμενα β

Ενα χρόνο μετά την αποχώρηση των Σιωνιστών από τη Λωρίδα της Γάζας και έξι σχεδόν χρόνια μετά το ξέσπασμα της δεύτερης Ιντιφάρτα, η ισραηλινοπαλαιστινιακή σύρραγη εξακολουθεί να μαίνεται και να κλιμακώνεται επικίνδυνα. Οι Σιωνιστές, βλέποντας όλα αυτά τα χρόνια ότι δεν κατόρθωσαν να επιβάλουν, μέσω των συμβιβαστικών ηγεσιών της Παλαιστινιακής Αρχής, το σχηματισμό ενός παλαιστινιακού «κράτους» υπό την πλήρη κηδεμονία τους, αποφάσισαν να ακολουθήσουν το δρόμο της ανοιχτής σύγκρουσης για να επιβάλουν τους στόχους τους. Εποι, προχώρησαν σε ένα άνευ προηγουμένου μπαράζ δολοφονικών επιθέσεων κατά των μαχητών όλων ανεξαρέτων των ένοπλων οργανώσεων της παλαιστινιακής αντίστασης (τις ονόμασαν «στοχευμένες επιθέσεις»), σκοτώνοντας εκατοντάδες Παλαιστίνιους μαχητές και ηγετικά στελέχη όλων των ριζοσπαστικών ένοπλων οργανώσεων (συμπεριλαμβανομένων των ηγετών της Χαμάς, της Τζιχάντ, του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, των Επιτροπών Λαϊκής Αντίστασης, μέχρι και της ένοπλης ομάδας που πρόσκειται στη Φαττάχ, των Ταξιαρχιών του Αλ-Ακσα).

Ταυτόχρονα, ξεκίνησαν να οριοθετούν τα αυριανά σύνορα του ισραηλινού κράτους, προχωρώντας πυρετωδώς στην κατασκευή του «τείχους του αίσχου», μήκους 700 χιλιομέτρων (τα 360 χιλιόμετρα έχουν ήδη κατασκευαστεί, ενώ η κατασκευή άλλων 90 χιλιομέτρων βρίσκεται σε εξέλιξη), που όταν ολοκληρωθεί το 8.5% της Δυτικής Οχθης θα βρίσκεται μεταξύ του τείχους και της λεγόμενης «πράσινης ζώνης», που αποτελεί τα αυριανά σύνορα του ισραηλινού κράτους, ενώ ετοιμάζονται για μονομερή «αποχώρηση» από τη Δυτική Οχθη με την προσάρτηση των μεγαλύτερων εποικισμών στο Ισραηλινό κράτος και τη διάλυση κάποιων μικρότερων (με τη μεταφορά των εποίκων τους σε πολυτελείς κατοικίες εντός του Ισραήλ).

Η νίκη της Χαμάς στις εκλογές του περασμένου Γενάρη αποτέλεσε για τους Σιωνιστές την «επιβεβαίωση» της τακτικής τους, ότι δηλαδή δεν υπάρχει έδαφος στην Παλαιστινιακή Αρχή για μεγάλες υποχωρήσεις. Εποι, όλο αυτό το διάστημα αδιαφρόρησαν πλήρως για την αναβίωση οποιασδήποτε «ειρηνευτικής διαδικασίας» και δε θέλησαν να χρησιμοποιήσουν ούτε καν την υποχωρητική στάση τημήματος της ηγεσίας της Χαμάς, απορρίπτοντας κάθε πρόταση για εκεχειρία. Ακόμα και η υιοθέτηση του κειμένου των πέντε Παλαιστίνιων κρατουμένων από την κυβέρνηση της Χαμάς, κειμένου που έκανε λόγο για τη δημιουργία Παλαιστινιακού κράτους στη Δυτική

Πολεμώντας αυτούς που δεν έχουν να χάσουν τίποτα εκτός από τη δυστυχία τους

Οχθη και τη Λωρίδα της Γάζας, θέση που αποτελεί μία ντε φάρκτο αναγνώριση του Ισραήλ, και η παραχώρηση στον Αμπάς της δικαιοδοσίας των διαπροσατέυσεων με το Ισραήλ, τους άφησε παγερά αδιάφορους.

Το γιατί ακολούθησαν αυτή την τακτική (και μάλιστα όχι μόνο οι «κυπερσυντηρητικοί» του Λικούντ, αλλά και οι διάδοχοί τους στους κυβερνητικούς θώκους, μεταξύ των οποίων και ο πρώην «αρχισυνδικαλιστής», Αμίρ Πλέτζ) δεν είναι και πολύ δύσκολο να το αντιληφθεί κανείς. Απ' τη σημερινή που ο Αμπάς (αν και χαίρει μεγάλης εκτίμησης στους κόλπους της ισραηλινής ηγεσίας) δεν κατόρθωσε να διαλύσει τις ένοπλες οργανώσεις (πόσο μάλλον η συμβιβαστική πτέρυγα της Χαμάς, που δε μπορεί να υποχωρήσει πέρα από ένα όριο, που της θέτουν οι μαχητές της κι ο λαός που την ψήφισε), κάθε «ειρηνευτική διαδικασία» είναι εύλογο να θεωρείται μάταιη από τους Σιωνιστές, γιατί θα κινδυνεύει να καταφέρει, όπως έγινε με το ξέσπασμα της δεύτερης Ιντιφάρτα του 2000. Στους Σιωνιστές δε φτάνει μόνο η αναγνώριση του Ισραήλ από τους Παλαιστίνιους, αλλά θέλουν και την αναγνώριση και των προηγούμενων συμφωνιών που συνεπάγονται τη διάλυση όλων των ένοπλων ομάδων (πέραν της αστυνομίας της Παλαιστινιακής Αρχής) και την υποταγή του Παλαιστινιακού λαού στη Σιωνιστική και Αμερικανική πολιτική. Γιατί γνωρίζουν ότι ο σχηματισμός ενός Παλαιστινιακού κράτους θα τους φέρει άλλα προβλήματα, εφόσον χιλιάδες εργάτες θα συνεχίσουν να συρρέουν στο Ισραήλ για δουλειά με εξευτελιστικά μεροκάματα, χάνοντας τη μισή μέρα τους στα μπλόκα που αναγκαστικά θα υπάρχουν στα σύνορα, χιλιάδες αγρότες θα διαμαρτύρονται για την εκμετάλλευση των υδάτινων πόρων από το Ισραήλ και εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες δεν

θα μπορούν να γυρίσουν στις εστίες των πατέρων τους, εφόσον πολλές από αυτές θα είναι μέσα στα σύνορα του Ισραηλινού κράτους (οι Σιωνιστές δεν θα δεχτούν ποτέ να βάλουν στο «σπίτι τους» το «δυναμίτη» που αποτελούν οι πρόσφυγες).

Με όλα αυτά τα προβλήματα (που πηγάζουν από τα ληστρικά συμφέροντα των Σιωνιστών στην περιοχή κι όχι από την Παλαιστινιακή «τρομοκρατία») πώς θα μπορεί να κοιμάται ήσυχο το Τελ Αβίβ, ότι κάποια σημερινή δε θα ξεπάσει μια νέα Ιντιφάρτα, ακόμα και μέσα στο έδαφός του; Γ' αυτό λοιπόν γίνεται τόσος ντόρος από την Ισραηλινή κυβέρνηση για να διαλυθούν οι Παλαιστινιακές αντάρτικες ομάδες που θα είναι οι πρώτες που θα προβάλουν αντίσταση.

Ομως, αυτό που δεν έχουν αντιληφθεί στην ολότητά τους οι Σιωνιστές (ή μάλλον δεν θέλουν να αποδεχτούν) είναι ότι πολεμούν ανθρώπους που δεν

στούκι για τους οπαδούς της υποταγής. Με ένα 77.2% των ερωτηθέντων να συμφωνεί με την αιχμαλωσία και ένα πολύ υψηλό ποσοστό (το 60.4%) να υπερασπίζεται ακόμα και την εκτόξευση ρουκετών κατά του Ισραήλ, ο Παλαιστινιακός λαός δείχνει ότι δεν υποτάσσεται. Μπορεί να αναγνωρίζει ότι δεν είναι δυνατό να καταστρέψει το Ισραήλ (πρόγραμμα που δέδειξε ο φόβος της Χαμάς να γίνει δημοψήφισμα πάνω στο κείμενο των πιέντε κρατουμένων, γιατί μάλλον θα εγκρίνονταν πανηγυρικά) και να δέχεται να σχηματίσει το κράτος του στα δύο κομμάτια γης που του έχουν αφήσει (χωρίς όμως ποτέ να ξεχωρίσει τα 4 εκατομμύρια των οδελφών του στην προσφυγιά), όμως ο Παλαιστινιακός λαός δε φαίνεται διατεθειμένος να κάνει ρούπι πιο πίσω.

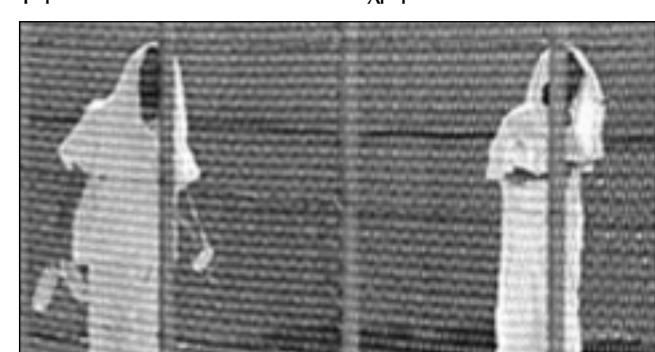
«Μετά την ισραηλινή αποχώρηση από τη Γάζα – γραφαν οι Τάιμς της Νέας Υόρκης την περασμένη Κυριακή – οι Παλαιστίνιοι έχουν εκτοξεύσει γύρω στις 700 ρουκέτες προς το Βόρειο Ισραήλ, προκαλώντας

τραυματισμούς και καταστροφές, όχι όμως θανάτους. Οι Παλαιστίνιοι εκτοξεύουν τις περισσότερες ρουκέτες γύρω και μέσα από δύο αγροτικές πόλεις της βόρειας Γάζας, τη Μπείτ Χανούν και τη Μπείτ Λάχια, οι οποίες σε αντίτοιχα έχουν χτυπηθεί σκληρά από τις ισραηλινές επιθέσεις. Πολλοί από τους κατοίκους τους ανήκουν σε νοικοκυριά που ζουν από τα οπωροφόρα δέντρα, λεμονιές και πορτοκαλιές, για γενιές ολόκληρες. Σε αντίθεση, οι μαχητές που εκτοξεύουν ρουκέτες δείχνουν να έρχονται από τις φτωχογειτονίες μέσα και γύρω από την πόλη της Γάζας, αρκετά μίλια νοτιότερα. Τα οπωροφόρα δέντρα επέτρεπαν στους μαχητές να πλησιάζουν αρκετά στα σύνορα για να φτάσουν τους στόχους τους στο Ισραήλ και οι ατελειωτες σειρές δεντρών τους έδιναν κάλυψη. Οταν οι ισραηλινές μπουλντζές άρχισαν να ξερίζωνταν τα οπωροφόρα δέντρα, πριν από μερικά χρόνια, μερικοί Παλαιστίνιοι κάτοικοι στις πόλεις αντιπαρατέθηκαν με τους μαχητές κι ακόμα πάλεψαν μαζί τους όταν αυτοί προσπάθησαν να εκτοξεύσουν ρουκέτες. "Όμως, όταν βλέπουμε αυτή την ισραηλινή κλιμακωση, πιοτεύω ότι όλα τα μέσα αντίστασης είναι δικαιολογημένα", είπε ο Σαΐντ Αλ-Μάσρι, ένας 38χρονος μηχανικός από την Μπείτ Χανούν. Σήμερα, με την ένταση να βράζει, η υποστήριξη στις ρουκέτες είναι πλατιά στις βόρειες πόλεις (σ.σ. της Λωρίδας της Γάζας) ακόμα κι αν αυτό σημαίνει ότι οι τοπικές κοινότητες θα υποφέρουν από μία ακόμα μεγάλη επιθέση των ισραηλινών. Η Καντίγια Αμπού Οντά, μία 57χρονη κάτοικος της Μπείτ Χανούν, είπε ότι το σπίτι της είχε καταστραφεί κατά τη διάρκεια μιας ισραηλινής επιθέσης πριν από δύο χρόνια, και σήμερα, "Δεν έμεινε τίποτα για να χάσουμε. Ελπίζω να μπορέσουμε να ρίξουμε ρουκέτες στο Τελ-Αβίβ".

Κώστας Βάρλας

■ 180 μοίρες στροφή για τους κρατούμενους στο Γκουαντανάμο

Μετά από πάνω από τέσσερα χρόνια λειτουργίας και πολλούπλες οπερηγίες πείνας στο Γκουαντανάμο, οι Αμερικανοί αποφάσισαν τελικά ότι θα πρέπει να μεταχειρίζονται τους κρατούμενους στο κολαστήριο αλλά και όλους όσους κρατούνται από τον Αμερικανικό στρατό σύμφωνα με τη συνθήκη της Γενεύης, κάτι που το αρνούνταν κατηγορηματικά όλα αυτά τα χρόνια. Πράγμα που δέχνει ότι οι Αμερικανοί ζορίζονται με την κατάσταση και προσπαθούν να εμφανιστούν περισσότερο ευθυγραμμισμένοι με το «διεθνές δίκαιο» που όταν δεν τους συμφέρει πετούν στον κάλαθο των αχρήστων.

ΚΟΝΤΡΑ

Ανάσα για τους μαχητές η επίθεση της Χεζμπολάχ

Ηεπιτυχημένη επίθεση της Χεζμπολάχ με εφτά Ισραηλινούς στρατιώτες νεκρούς και δύο αιχμάλωτους (ήδη ζήτησε να τους ανταλλάξει με κρατουμένους στις ισραηλινές φυλακές) άνοιξε τους ασκούς του Αιόλου για να ξεκινήσει το δεύτερο μέτωπο των Σιωνιστών, μετά τη Λωρίδα της Γάζας (όπου η εισβολή βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη), αυτή τη φορά στο Λιβάνο. Ισραηλινά τανκς εισέβαλαν στο Νότιο Λιβάνο την Τετάρτη, ενώ μαχητικά αεροσκάφη βομβάρδισαν πέντε γέφυρες σκοτώνοντας δύο και τραυματίζοντας πέντε Λιβανέζους πολίτες.

Ο αρχηγός του ισραηλινού Γενικού Επιτελείου Στρατού αντιστράτηγος Νταν Χαλούτζ προειδοποίησε ότι θα επιτεθεί στις υποδομές της χώρας «γυρίζοντας το ρολόι στο Λιβάνο 20 χρόνια πίσω», ενώ ο ισραηλινός πρωθυπουργός, Εχούντ Ολμέρτ δήλωσε ότι η επίθεση της Χεζμπολάχ ήταν μια ανάσα για τους Παλαιστίνιους μαχητές στη Γάζα και γιορτάστηκε δεόντως στο Λιβάνο.

Το ερώτημα μήπως επόμενος

που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τετάρτη βράδυ) τα γεγονότα είναι σε εξέλιξη. Οπως και να έχει όμως το πρόγμα, η επίθεση της Χεζμπολάχ ήταν μια ανάσα για τους Παλαιστίνιους μαχητές στη Γάζα και γιορτάστηκε δεόντως στο Λιβάνο.

Το ερώτημα μήπως επόμενος

σταθμός θα είναι η Συρία (που φιλοδεξεί τον γιγέτη της Χαμάς, Χαλέντ Μασάλ, αλλά και τα γραφεία πολλών αντιστασιακών οργανώσεων) πλανιέται στα ΜΜΕ. Ομως πόσα μέτωπα θα μπορέσει να αντέξει πολιτικά το Ισραήλ και οι Αμερικάνοι τη στιγμή που ο βάλτος του

Ιράκ δε λέει να... πήξει; Το Ζήτημα δεν είναι αν ο Σιωνιστές έχουν τη στρατιωτική υπεροπλία να χτυπήσουν όλους αυτούς τους στόχους (που θα μπορούσαν κάλλιστα να το κάνουν, πετώντας μερικές από τις πυρηνικές βόμβες που έχουν στο οπλοστάσιό τους), αλλά το κατά πόσο θα μπορέσουν να πετύχουν το στόχο τους να διαλύσουν την παλαιστινιακή Αντίσταση. Το ότι ο Ολμέρτ λέει σε όλους τους τόνους ότι αυτός ο πόλεμος θα είναι παρατελαμέ-

νος και χρειάζεται υπομονή και γερά νεύρα και το γεγονός ότι δεν έχει τολμήσει να προχωρήσει σε μαζικές χερσαίες επιχειρήσεις στην πυκνοκατοικημένη Γάζα (μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές του λόγιστον) περιοριζόμενος σε αεροπορικούς βομβαρδισμούς, προσεκτικά οργανωμένες χερσαίες επιχειρήσεις που έχουν κοστίσει τη ζωή σε πάνω από 60 Παλαιστίνιους και έχουν κόψει τη Λωρίδα της Γάζας στα δύο, λέει πολλά.

Είναι χαρακτηριστικό, ότι το περασμένο Σάββατο ισραηλινά τανκς υποχώρησαν απ' τη βόρεια Λωρίδα της Γάζας, επικεντρώνοντας αλλού τις επιχειρήσεις τους (κυρίως στα νότια και τα ανατολικά). Χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν υπήρξαν σοβαρές καταστροφές στις αγροτικές πόλεις της περιοχής (όπως η Μπέιτ Λάχια, όπου τα τανκς κατέστρεψαν στύλους ηλεκτρισμού και περιβόλους σπιτιών, περνώντας απ' τα στενά σοκάκια όπου σημειώθηκαν σφοδρές ανταλλαγές πυρών), η πρόσκαιρη υποχώρηση του ισραηλινού στρατού απ' το βορρά αποτελεί ένδειξη της σφρόνης αντίστασης που συνάντησαν οι Σιωνιστές, αλλά και του αδιεξόδου που βρίσκονται. Γιατί μια εκτεταμένη χερσαία επίθεση θα σημάνει χιλιάδες νεκρούς και θα γιρίσει σαν μπούμεραγκ στους Σιωνιστές, γεννώντας ακόμα περισσότερες χιλιάδες «τρομοκρατών» σε όλο τον αραβικό κόσμο, που θα θέλουν να γίνουν κινητές βόμβες που θα εκραγούν στα σπλάχνα του Ισραήλ.

■ Μυστηριώδης βομβιστική επίθεση στην Ινδία

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές δεν είναι γνωστό ποιος σχεδίασε την πολλαπλή βομβιστική επίθεση στο σιδηροδρομικό δίκτυο της Βομβάης. Μια επίθεση με πάνω από 200 νεκρούς από τα λαϊκά στρώματα και 700 τραυματίες, που θυμίζει την επίθεση στον προαστιακό της Μαδρίτη στις 11 Μάρτη 2004, αλλά και παλαιότερη επίθεση στην ίδια πόλη το 1993

(με 260 νεκρούς). Οι υποψίες των Αρχών και των διεθνών ΜΜΕ κλίνουν προς τις διάφορες ισλαμικές ομάδες που δρουν στο Κασμίρ (κι όχι την Αλ-Καΐντα). Ομως οι δύο μεγαλύτερες απ' αυτές όχι μόνο αρνήθηκαν κάθε ανάμικη αλλά και καταδίκασαν τις επιθέσεις. Η πρώτη («Λάσκάρ-Ε-Τάιμπατ») που έχει έδρα το Πακιστάν και δρα στο ανατολικό Κασμίρ, αποκάλεσε τις επιθέσεις «βάρβαρες», ενώ η δεύτερη («Χίζμπ-Αλ-Μουτζαχεντίν») σε δήλωσή της καταδίκασε τις επιθέσεις λέγοντας ότι «οι Μουτζαχεντίν δε μπορεύνα να αναμιγνύονται σε τέτοια στυγερά εγκλήματα».

Την ίδια μέρα, τουλάχιστον 8 άνθρωποι σκοτώθηκαν κι άλλοι 30 τραυματίστηκαν σε σειρά επιθέσεων με χειροβομβίδες σε τουριστικούς στόχους στην πρωτεύουσα του Κασμίρ, χωρίς και πάλι καμία οργάνωση να αναλάβει την ευθύνη. Τις επόμενες μέρες υποθέτουμε ότι θα έχουμε περισσότερες πληροφορίες.

■ Ιράκ

Αποκρύπτουν τις επιθέσεις της Αντίστασης

Οι δεκάδες Ιρακινοί που δολοφονούνται καθημερινά από τα αποστάσματα θανάτου ή σκοτώνονται σε επιθέσεις εκδίκησης και ο αυξανόμενος κίνδυνος εμφύλιου πολέμου είναι η κυριάρχη εικόνα που μεταφέρουν τα διεθνή ΜΜΕ από τον καιρό από το Ιράκ. Ολα τα υπόλοιπα γεγονότα που συνθέτουν τη σημερινή ιρακινή πραγματικότητα έχουν περάσει στο περιθώριο. Η πολιορκία του Ραμάντι, η γιγάντια εκκαθαριστική επιχείρηση «Πρωχωρώντας μαζί» στη Βαγδάτη, οι βομβαρδισμοί και οι συνεχιζόμενες εκκαθαριστικές επιχειρήσεις στο κεντρικό Ιράκ, οι επιθέσεις της ιρακινής αντίστασης, που έχουν μάλιστα αυξήσει μετά τη δολοφονία του Ζαρκάουι, σ' όλα αυτά ελάχιστα έως καθόλου πέφτει το φως της δημοσιότητας. Οχι τυχαία, βέβαια.

Με την τακτική αυτή, οι αμερικάνοι κατακτητές επιδιώκουν να κατευθύνουν τα φώτα της δημοσιότητας μακριά από τις σφραγίδες και τα εγκλήματα που συνεχίζουν να διαπράττουν σε βάρος του πολύτερου ιρακινού λαού και ταυτόχρονα να επισκιάσουν τη δράση της ιρακινής αντίστασης.

Ο γάλλος δημοσιογράφος Georges Malbrunot σε άρθρο του στην εφημερίδα «Le Figaro» (8/7/06), επικαλούμενος μυστική αμερικανική έκθεση που έφτασε στα χέρια του, επιβε-

βαίωσε ότι οι αμερικανικές δυνάμεις κατοχής προσπαθούν να κρύψουν την πραγματική δύναμη της ιρακινής αντίστασης. Σύμφωνα, με την έκθεση αυτή, μόνο μέσα στο Ιούνιο έγιναν 1.300 επιθέσεις στην ευρύτερη περιοχή της Βαγδάτης. Η έκθεση διαφέυγει επίσης τη δοσιλογική ιρακινή κυβέρνηση, η οποία είχε ανακοινώσει ότι τον περασμένο Μάιο είχαν γίνει μόνο 26 επιθέσεις με αυτοκίνητα - βόμβες, 65 εκρήξεις βομβών, 2 επιθέσεις αυτοκτονίας και 60 επιθέσεις με χειροβομβίδες εκτοξεύμενες με ρουκέτες, δηλαδή 5 κατά μέσο όρο επιθέσεις την ημέρα, ενώ η μυστική

έκθεση αναφέρει ότι έγιναν 260 επιθέσεις με αυτοσχέδιους εκρηκτικούς μηχανισμούς και 120 με χειροβομβίδες εκτοξεύμενες με ρουκέτες. Η έκθεση επισημαίνει ακόμη ότι από τον Φεβρουάριο του 2006 η ιρακινή αντίσταση προμητοποιεί μία κατά μέσο πολύπλοκη επιχείρηση την ημέρα στη Βαγδάτη, στην οποία παίρνουν μέρος περίπου 50 άντρες και 10 οχήματα κάθε φορά.

Ολα αυτά δε σημαίνουν ότι ο κίνδυνος εμφυλίου πολέμου στο Ιράκ είναι μόθος. Ομως δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι αμερικανικές δυνάμεις κατοχής με τα τάγματα

θανάτου που έχουν εκπαιδεύσει και τις συνεργαζόμενες μαζί τους σημεικές πολιτοφυλακές είναι αυτές που υποδαυλίζουν τις αντιθέσεις και θωράκινο τα πράγματα προς τον εμφύλιο πόλεμο, που όπως φαίνεται αποτελεί για τους Αμερικάνους το μόνο τρόπο εξόδου από το βάλτο του Ιράκ. Αξίζει να σημειωθεί ότι σε ιστορίες που παρουσιάζουν σε καθημερινή βάση τις επιθέσεις της ιρακινής αντίστασης καταγγέλλεται σε πάρα πολλές περιπτώσεις η συνεργασία αμερικανικών δυνάμεων με ομάδες σημιτικών πολιτοφυλακών σε επιθέσεις εναντίον σουνιτικών στόχων.

Η Αμερική χάνει καθαρά τον «πόλεμο ενάντια στην τρομοκρατία»

Με τον παραπάνω τίτλο δημοσιεύτηκε από το «Γαλλικό Πρακτορείο» (5/7/06) ένα ιδιαίτερα ενδιαφέρον ρεπορτάριζ, από το οποίο παραθέτουμε τα σημαντικότερα, κατά τη γνώμη μας, αποστάσματα.

«Παρά τις υψηλού επιπέδου συλλήψεις, τις επιχειρήσεις ασφάλειας και τις αισιόδεξες εκτιμήσεις του Λευκού Οίκου, οι ΗΠΑ χάνουν τον "παγκόσμιο πόλεμο κατά της τρομοκρατίας", προειδοποιούν οι ειδικοί.

Ακόμη και η δολοφονία των ηγέτη της Αλ - Καΐντα στο Ιράκ Αμπού Μουσάμπ παλ - Ζαρκάουι, που

Εμπρακτη αλληλεγγύη

Με μια αιφνιδιαστική καταδρομική επιχείρηση, υπό την κάλυψη μπαράζ ρουκετών, επιχείρηση που έπιασε στον ύπνο το σιωνιστικό στρατό, οι ένοπλες δυνάμεις της Χεζμπολάχ στο Νότιο Λίβανο εισέδυσαν στο ισραηλινό έδαφος και κατάφεραν να φύγουν παίρνοντας μαζί τους δύο αιχμαλώτους και αφήνοντας πίσω επτά νεκρούς. Η (αναμενόμενη), πολεμική αντίδραση του Ισραήλ που άρχισε να βομβαρδίζει το Λίβανο, απαντήθηκε με νέο μπαράζ ρουκετών που έπληξαν ισραηλινούς στόχους.

Αυτό σημαίνει έμπρακτη αλληλεγγύη. Ο πόλεμος απαντήθηκε με πόλεμο. Η συστηματική εξόντωση μαχητών και αμάχων (τους 65 είχαν φτάσει οι Παλαιστίνιοι νεκροί, από την αρχή της νέας εισβολής στη Γάζα μέχρι την περασμένη Τετάρτη) και η καταδίκη του Παλαιστινιακού λαού σε λιμοκτονία (καταστρέφονται οι υποδομές πλεκτρισμού και υδροδότησης) δεν έμειναν χωρίς απάντηση. Η Χεζζμπολάχ έσωσε την τιμή των αραβικών λαών και κατέδειξε πόσο πουλημένες είναι οι πγεσίες των κρατών της περιοχής, που παρακολουθούν απαθείς μια ακόμα σιωνιστική βαρβαρότητα. Κατέδειξε ακόμη τον κυνισμό των ιμπεριαλιστών και των υποτακτικών τους της «διεθνούς κοινότητας» που κανακεύουν και πάλι το χαϊδεμένο τους παιδί, το χωροφύλακά τους στη Μέση Ανατολή, τηρώντας «ίσες αποστάσεις» και συστήνοντας «αυτοσυγκράτηση σ' όλες τις πλευρές».

Κατέδειξε ακόμα αυτή η πολεμική έκφραση αλληλεγγύης, που θα ‘χει κόστος και για τους μαχητές της Χεζμπολάχ και για το λαό του Λιβάνου, την ταξική κατάπτωση και ιδεολογικοπολιτική παρακμή του προλεταριάτου της Δύσης, που τόσο καιρό παρακολουθεί αδιάφορο τη σφαγή, χωρίς να κάνει το ελάχιστο που θα μπορούσε να κάνει, χωρίς τουλάχιστο να πλημμυρίζει τους δρόμους για να εκφράσει την αλληλεγγύη του στον Παλαιστινιακό λαό και τις αντιστασιακές του οργανώσεις, χωρίς να προσπαθεί να στριμώξει τις «δικές του» κυβερνήσεις, δημιουργώντας μια πολιτική εφεδρεία-στήριγμα της Παλαιστινιακής Αντίστασης.

Τα είδαμε και στη χώρα μας αυτά τα χάλια. Εκτός αν θεωρήσουμε άλλοθι τις άμαζες διαδιπλώσεις αυτής της εβδομάδας, στις οποίες έλαμψαν και πάλι όχι η κινηματική λογική και η διάθεση για αλληλεγγύη, αλλά η διάθεση για κομματική προβολή (ο Περισσός επιμένει και σ' αυτό το ζήτημα διασπαστικά) και η δημιουργία μιας πασαρέλας πανό με κομματικές υπογραφές. Επειδή, η κατάσταση εξακολουθεί να παραμένει κρίσιμη, επειδή συνεχίζονται και η βαρβαρότητα και η αντίσταση, έχουμε χρέος όλοι να κάνουμε νέες προσπάθειες για να εκφραστεί μαχητικά, κινηματικά χωρίς μικροπολιτικούς υπολογισμούς, με διεθνιστικό πνεύμα, η αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη. Να εκφραστεί στους δρόμους. Ξανά και ξανά. Η Παλαιστινιακή κοινότητα στην Ελλάδα ας αναλάβει πρωτοβουλίες προς όλες τις κατευθύνσεις. Θα είναι ντροπή να βγούμε από την υποχρέωση με τις εκδηλώσεις της εβδομάδας που φεύγει.

■ Πες τα χρυσόστομε

Γιάννης Πανούσης στο «Εθνος»: «Η Αριστερά δικαιούται να της δοδεί μια ευκαιρία, όχι με καταγγελίες ή αντί, να αποδεῖξε ότι μπορεί να διαχειριστεί καλύτερα απ' όλους». Ο κ. Πανούσης δεν είναι άσχετος ούτε αμόρφωτος. Ξέρει τι λέει. Γ' αυτό και πρέπει να τον συγχαρούμε για την ειλικρίνεια. Δεν είμαστε αντίθετοι στο σύστημα, λέει. Δεν ερχόμαστε να καταγγείλουμε. Ερχόμαστε να αποδείξουμε ότι είμαστε καλύτεροι διαχειριστές από τους άλλους. Δώστε μας την ευκαιρία να το αποδείξουμε.

Κρατάμε, λοιπόν, την ειλικρινή δήλωση Πανούση για να την ανασύρουμε κάθε φορά που θα ακούμε ηχηρές αντικαπιταλιστικές κορόνες από το χώρο του ΣΥΝ και των συμμάχων του. Ειδικά των συμμάχων του με τα φανταχτερά αντικαπιταλιστικά, επαναστατικά και ριζοσπαστικά ονόματα, από τους οποίους αναμένουμε τις δηλώσεις στήριξης προς το συνδυασμό του ΣΥΝ για την υπερνομαρχία Αδήνας, με επικεφαλής τον κ. Πανούση.

■ Καραγκιοζίλικια

Οφείλουμε να πούμε ότι μετά τα τελευταία αισθανόμαστε ιδιαίτερη συμπάθεια και εκτίμηση για τον υπουργό Εφοπλισμού Μανώλη Κεφαλογιάννη. Τι είχε πει προ καιρού, παρασυρμένος από το κλίμα νωχέλειας και ηδυπάθειας της Σαουδικής Αραβίας, στην οποία είχε βρεθεί συνοδεύοντας τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας; Οτι δύοι οι πολιτικοί είναι καραγκιόζδες, χωρίς να εξαιρεί τον εαυτό του. Οι υπόλοιποι δεν το δέχονται με τίποτα, ο ίδιος όμως κάνει ό,τι μπορεί για να το επιβεβαιώνει. Βγήκε, για παράδειγμα, στις αρχές της προηγούμενης εβδομάδας και δήλωσε ότι η απελευθέρωση των τιμών στην ακτοπλοΐα πέτυχε απόλυτα και πως οι τιμές των εισιτηρίων πέφτουν εξαιτίας της απελευθέρωσης. Και ήρθε τρεις μέρες αργότερα η ΕΣΥΕ να τον... επιβεβαιώσει. Σύμφωνα με τα στοιχεία της κρατικής στατιστικής υπηρεσίας, οι τιμές των εισιτηρίων στα πλοία αυξήθηκαν τον Ιούνη, σε σχέση με το Μάιο, κατά 9%!

■ Ατύχησε

Και Λεωνίδας ο... Χρηστάρας ο Πολυ-
ζωγόπουλος. Το Ασφαλιστικό είναι οι δι-

«Είμαστε μια ωραία ατμόσφαιρα», που θα λέγε κι ο μακαρίτης ο Ηλιόπουλος. «Ελάτε να φωτογραφθούμε, για να μη λένε τα γνωστά», είπε ο Παπούλιας στη Ντόρα και τον Τάσσο κι αυτοί έσπευσαν να ανταποκριθούν στην πρόσκληση χαρίζοντάς μας τα ωραιότερα (μπρρρ!) χαμόγελά τους. Για στάσου, ρε Κάρολε, ποιοι να μη λένε τα γνωστά; Ο φίλος σου ο Τάσσος δεν τροφοδότησε τα γνωστά δημοσιεύματα περί συνωμοσίας του Μητσοτάκη, που ήρθε και σε έπιασε και σου είπε πως πρέπει κάτι να κάνετε για να μη ξαναεκλεγεί ο Τάσσος; Σε ποιον την πουλάς τώρα την... ωραία ατμόσφαιρα;

κές του Θερμοπύλες, σύμφωνα με το δοχό του Γ. Παναγόπουλο, που επιδιώκει στο αγαπημένο στους εργατοπατέρες του γλειψίματος (άμα δε γλείψεις σε που σε έχρισε διάδοχό του, πώς να γλείψει εσένα αυτός που δια χρίσει διάδοχό σου, όταν έρθει η ώρα να παραβουλευτής); Μόνο που απύχησε στη λογική του παραδείγματος ο γραφειοκράτης συνδικαλιστής. Διότι, ως γνωστό Λεωνίδας με τους 300 Σπαρτιάτες αντιστάθηκαν ηρωικά, πλην όμως έπεσαν μέχρι τον τελευταίο και οι Πέρσες πέρασαν το στενό των Θερποπολών. Ενώ ο Χρηστάρας καμαρώνει ότι στη μάχη του Ασφαλιστικού υπήρξε νικητής (ακόμα και στην αποχαιρετιστήρια ομιλία του στη Διοίκηση της ΓΣΕΕ καμάρωνε για το νόμο Ρέππα), Ή μήπως με το παράδειγμα του Λεωνίδα δέλει να πει ότι έτσι κι αλλιώς ο αγώνας δια είναι μεν ηρωικός, αλλά είναι εκ των προτέρων καταδικασμένος σε ήπτα;

■ Ελληνάρες

«Δεν δεωρώ ότι κανένας Ελληνας εκτός της Ελλάδος είναι ανδέλληγας και δεν υποστηρίζει τα εδνικά μας δέματα. Από την άποψη αυτή, λοιπόν, επειδή το παίρνω σαν δεδομένο ότι οι Ελληνες του εξωτερικού πολλές φορές αποδεικνύεται ότι είναι και δύο φορές πατριώτες, δεν μπορώ να δεχτώ ότι πρέπει να τους αναγκάζουμε να υποστηρίζουν εδνικά δέματα με βάση το νόμο. Το δεωρώ υπερβολή, η δεωρώ υποτιμητικό για τον ελληνισμό και δα πρέπει να βγει».

Ασφαλώς καταλάβατε ότι πρόκειται για απόσπασμα από κοινοβουλευτική συζήτηση. Πράγματι, είναι από τη συζήτηση του νομοσχέδιου για τον απόδημο ελληνισμό. Εκείνο που ενδεχομένως δε δα βρείτε με την πρώτη είναι το όνομα και η κομματική ταυτότητα του Ελληνάρα θουλευτή. Για να μην κουράζεστε, σας λέμε ότι πρόκειται για τον κοινοβουλευτικό εκπρόσωπο

λευτικό εκπρόσωπο του Περισσού Ν. Γκαζή!

Είναι, πάντως, εκπληκτικό το πού οδηγεί ο εδνικισμός πολιτικούς φορείς και ανθρώπους που κατά τα άλλα όπου βρεθούν κι όπου σταθούν κλίνουν το επίθετο «ταξικός, ταξική, ταξικό» σε όλες τις πτώσεις. Οδηγεί στην εξαφάνιση κάθε ταξικής διάκρισης στο λεγόμενο απόδημο ελληνισμό και στο τουσιάλισμα όλων στην εδνική δεξαμενή. Εργάτες και καπιταλιστές, πλούσιοι και φτωχοί εξαφανίζονται. Γίνονται όλοι «πατούμετς».

Επίσης, η κ. Βάλια Καιμάκη, που πήρε τη συνέπεια, ενήργησε και πάλι ως «λαντζέρισσα» της εργοδοσίας και όχι ως δημοσιογράφος, αφού όλες οι ερωτήσεις της αφορούσαν τον ένα και μοναδικό κατηγορούμενο για τον οποίο ενδιαφέρεται η ιδιοκτησία της «Ελευθεροτυπίας». Αλλωστε, εμείς που έχουμε βγάλει ολόκληρο... στρατιωτικό στη δικαστική αίθουσα και το Κέντρο Τύπου του Κορυδαλλού δεν είδαμε ποτέ την κ. Καιμάκη να παρακολουθεί τη δίκη. Παίρνει συνεντεύξεις χωρίς καν να γνωρίζει το αντικείμενό της.

ΥΓ: Πατρίκ Μποντουέν: «Εάν καταδικαστεί, και μάλιστα αυστηρά, αφού αποδειχθεί ότι συμμετείχε σε τρομοκρατικές ενέργεις, αυτό είναι κάτι που δεν θα σοκάρει κανέναν, και σίγουρα όχι εμένα. Απεναντίας, αυτό που με σοκάρει είναι η δίωξη ανδρώπων χωρίς να προστατεύεται το δικαίωμά τους σε μια δίκαιη δίκη, και είναι ακόμη πιο συγκλονιστικό όταν πρόκειται για ανδρώπους για τους οποίους δεν έχουν καν καταφέρει να αποδείξουν μια σκιά ενοχής». Αφιερωμένο εξαιρετικά...

■ Κάτι ξέρει ο ποιητής...

«Ελπίζουμε ότι η νίκη της Ιταλίας στο Μουντιάλ μπορεί να βοηθήσει στην ενίσχυση της ιταλικής οικονομίας και στη μείωση του ελλείμματος κάτω από το 3% μέχρι το 2007»!!

Αν αυτή τη δήλωση την έκανε κανένας πολιτικός της δεκάρας, δα κρατάγμε την κοιλιά μας από τα γέλια. Οταν, όμως, την κάνει ο Χοακίν Αλμούνια, ο επίτροπος για την οικονομική πολιτική της ΕΕ, οφείλουμε να την πάρουμε στα σοβαρά και να αναρωτηδούμε: τι δέλει να πει ο ποιητής; Εμείς βρήκαμε μια και μοναδική απάντηση στο ερώτημα: ο Αλμούνια καλεί την «κεντροαριστερή» κυβέρνηση του καθολικού Πρόντι, του σοσιαλιστή Νταλέμα και του... κομμουνισταρά Μπερτινότι να εκμεταλλεύεται το κύμα ευφορίας από την [εν πολλοίσι ανέπιστη] κατάκτηση του Μουντιάλ, για να προωθήσει άμεσα μέτρα σκληρής δημοσιονομικής λιτότητας.

■ Συ είπας

«Στην πράξη σήμερα για πολλά δέματα έχουμε ίδιες απόψεις, απλά όταν καλούμαστε να τις εφαρμόσουμε, διολισθανούμε, υπεκφεύγουμε». Τάδε έφη (στο ραδιόφωνο του Alphai) ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Θ. Κολιοπάνος. Μάλιστα, για να το εμπεδώσουν καλύτερα όλοι, το έκανε πιο λιανά: «Ο στόχος στη διακυβέρνηση της χώρας είναι η επίλυση των σημαντικών προβλημάτων και όσο λοιπόν πότε η μια κυβέρνηση και πότε η άλλη επικαλείται το γνωστό πολιτικό κόστος δεν κάνουμε τίποτα, απλά επιβεβαιώνονται τα γνωστά δύο αρχηγικά κόμματα, εναλλασσόμαστε στην εξουσία, γίνεται έργο κάθε φορά, αλλά δεν έχει αποκτήσει η χώρα το βηματισμό άλλων ευρωπαϊκών χωρών». Πρότεινε δε και αυτός (όπως οι Μητσοτάκης και Πάγκαλος πριν λίγο καιρό) την αλλαγή του εκλογικού νόμου στην κατεύδυνση του γερμανικού μοντέλου, για να διευκολυνθούν συνεργασίες ανάμεσα στα δυο κόμματα εξουσίας. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι στο ΠΑΣΟΚ επικρατεί η απόλυτη απογοήτευση, που οδηγεί ορισμένους σε τέτοιες ομολογίες.

■ Εξ απαθών ονύχων

Οσοι παρακολουθούν εδώ και χρόνια τα τεκταινόμενα στον αστικό γραφειοκρατικό συνδικαλισμό ξέρουν πολύ καλά ότι ο Πλαναγόπουλος, ο διάδοχος του Πολυζωγόπουλου, είναι ένα από τα πιο δεξιά στοιχεία της ΠΑΣΚΕ. Ενας στυγνός τεχνοκράτης, χωρίς εκείνο το λαϊκό άέρα του Χρηστάρα. Τώρα που πήρε την προεδρία δια των μάδουν όλοι. Ιδού το πρώτο δείγμα γραφής [εξ απαλών ονύχων που λένε] του νέου προέδρου. Μια δήλωση για τα χουνέρια που σκαρώνουν οι τραπεζίτες στην ΟΤΟΕ: «Θεωρώ απαράδεκτη και αδικαιολόγητη την υπαναχώρηση των τραπεζιών από τα συμφωνηθέντα σχετικά με την έναρξη διαλόγου και διαπραγματεύσεων με την ΟΤΟΕ. Η συμπεριφορά τους πλήγει άμεσα την εμπιστοσύνη και την αξιοπιστία των συλλογικών διαπραγματεύσεων και την υπόδεση της κοινωνικής συνεννόησης». Και η κατακλείδα, σε άφογο αυτοκρατορικό ύφος: «Τις αμέσως επόμενες ημέρες δα αναλάβω συγκεκριμένες πρωτοβουλίες προς την κυβέρνηση και τους τραπεζίτες ώστε να προχωρήσουν επιτέλους οι διαπραγματεύσεις για την υπογραφή κλαδικής σύμβασης και στις τραπέζες, όπως έγινε με επιτυχία σχεδόν για το σύνολο των επιχειρήσεων και των οργανισμών».

Εκείνη η «κοινωνική συνεννόηση» βγάζει μάτια, έτσι δεν είναι; Πάντως, ο Τσιτουρίδης (άλλος καρπαζοεισπράκτορας των τραπεζών) δια προσπέγραφε και με τα δυο χέρια τη δήλωση Πλαναγόπουλου.

Τέσσερις σελίδες έπιασε στο «Ριζοτάπαστη» της Κυριακής (9.7.06) άρθρο της Αλέκας Παπαρήγα με τίτλο «Ορισμένες γενικότερες σκέψεις που προκύπτουν από τους πρόσφατους σπουδαστικούς και φοιτητικούς άγωνες εναντίον του προσχεδίου για τα ΑΕΙ-ΤΕΙ». Για να αρθρογραφεί η ίδια η γενική γραμματέας της κεντρικής επιτροπής, πριν καν το Ζήτημα συζητήθει στην ΚΝΕ, παναπτεί ότι υπάρχει εσωκομματικό πρόβλημα. Οταν μάλιστα οι θέσεις της προτείνονται ότι «δεν είναι του παρόντος άρθρου να αποτιμηθεί σε βάθος το κίνημα αυτών των ημερών», όποιος είναι εξοικειωμένος με την κομματική «αργκό» καταλαβαίνει πως το άρθρο υπαγορεύτηκε από τη σκοπιμότητα να κλείσει η συζήτηση πριν καν αρχίσει. Στη ζυγαριά πέφτουν οι «γενικότερες σκέψεις» της ίδιας της γραμματέας, για να «ψφάρωσε» κάθε κνιτάκος που ενδεχομένως δοκιμάζει να σκεφτεί και να θέσει ζητήματα για την αισχρή, αντεπαναστατική τακτική με την οποία το κόμμα του προστάθησε αρχικά να σταμα-

σε τα μούτρα του. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι αυτό που γινόταν με τις συγκεντρώσεις, όπου ο Περισσός οργάνων πάντοτε χωριστή πορεία, αφού πρώτα δοκίμαζε, φαρεύοντας στα θολά νερά, να παρασύρει φοιτητόκοσμο από τις μεγάλες συγκεντρώσεις των κατειλημμένων σχολών στα Προπύλαια. Έχουν γραφεί αναλυτικά αυτά στα ρεπορτάζ της «Κ», γ' αυτό και δεν επανερχόμαστε. Ποιο ήταν το επιχείρημα που επιστρέφεται στόπιν τότε από το «Ριζοτάπαστη»; Οτι η πορεία ξεκίνησε την... προγραμματισμένη ώρα. Ο Περισσός σε ρόλο... τελετάρχη, αποφάσιζε πότε θα ξεκινήσει η πορεία. Εβαζε μπροστά κάποια πτώνη που είχαν από τα πριν έτοιμα και τα μοστράριζαν όταν δινόταν το σύνθημα «φρεύγουμε», κι όποιος δεν πρόσεχε και ακολουθούσε, απλώς την πατούσε. Την πρώτη φορά τα ψιλοκατάφεραν και είχαν κόσμο, τις επόμενες έμεναν μόνοι τους και μετριόνταν.

Και γ' αυτό το πρόβλημα δε λέει τίποτα η Α. Παπαρήγα. Αντίθετα, προχωρά σε ένα μάθημα περί... αυτοτέλει-

πε κανένας; Εδώ σας θελω. Ο Περισσός ξέρει αυτό που δεν ξέρει, δεν κατάλοιπε κανένας άλλος. Μας το λέει η ηγέτις του: «Βεβαίως, στην πρώτη γραμμή άφησαν να «λάμπουν» γνωστές εξωκοινοβουλευτικές δυνάμεις, που εμφανίζονται ως αντιεξουσιαστές και αναρχοαυτόνομοι, «επαναστάτες- υπεράνω κομμάτων. Αυτοί δέχτηκαν ευχαρίστως την πρωτοκαθεδρία που τους χάρισε η συμμοχία των κομμάτων και ενός τμήματος των πανεπιστημιακών και όπως πάντα εδειξαν να απολαμβάνουν την εύνοια ορισμένων συγκροτημάτων του Τύπου και των ηλεκτρονικών μέσων ενημέρωσης».

Ετσι εξηγούνται όλα. Το ΠΑΣΟΚ και οι καναλάρχες χειραγώγησαν και καθοδήγησαν το φοιτητικό κίνημα. Και για ξεκάρφωμα έβαλαν μπροστά κάποιους «εξωκοινοβουλευτικούς». Και οι φοιτη-

Ο Περισσός σε «νέες» αναζητήσεις

τίσει την εκδήλωση αυτού του κινήματος και στη συνέχεια να το χειραγωγήσει. Ως γνωστόν, η τακτική του Περισσού απέτυχε και στις δυο της φάσεις και αυτό είναι που προκαλεί τα εσωκομματικά προβλήματα, με τα οποία δε θα ασχοληθούμε, γιατί δε μις αφορούν.

Η Α. Παπαρήγα γενικώς δεν είναι φλύαρο άτομο. Εν προκειμένων επέλεξε να φλυαρίσει. Να φλυαρίσει ακατάσχετα, αερολογώντας και παραγεμίζοντας ένα τεράστιο κείμενο με γενικότητες, αιροτίσιες, συχνά και αικατανόντες φράσεις. Το «ψάρωμα» απαιτούσε άρθρο ογκώδες. Οσο για τις αιροτίσιες, αυτές υπαγεύτηκαν από τον πανάρχαιο οπορτουνιστικό κανόνα «πτέρες το αόριστο, για να μπορείς μετά να το ερμηνεύεις ανάλογα με τη συγκυρία και το περιβάλλον».

Ποιο ήταν το πρόβλημα του Περισσού με τον πρόσφατο φοιτητικό ξεσηκωμό; Οτι προστάθησε να τον αποτρέψει. Οτι ήταν αντίθετος στις καταλήψεις και αυτή τη γραμμή «κατέβαζαν» οι νεολαίοι του την κρίση εβδομάδα, τότε που φουντωσαν οι καταλήψεις σε όλη την Ελλάδα. Θα περίμενε κανείς, λοιπόν, κοτζάμ γενική γραμματέας να απαντήσει καταρχάς σ' αυτό το Ζήτημα. Να κάνει αυτοκριτική ή να δικαιολογήσει με κάποιο τρόπο τη στάση του κόμματος. Οσο κι αν ψάξει, όμως, μέσα στο φλύαρο και πτωμάδες κείμενο, δε θα βρει λέξη για την ταμπτακέρα.

Ποιο ήταν το πρόβλημα του Περισσού στη συνέχεια, όταν προστάθησε να επανακάμψει στις καταλήψεις και να διεκδικήσει ένα κομμάτι του κινήματος που είχε αναπτυχθεί; Οτι προστάθησε να το χειραγωγήσει με γραφειοκρατικές μεθόδους, με μεθόδους μηχανισμών. Και έσπα-

ας των μαζικών κινημάτων. «Η αυτοτέλεια του κινήματος πρέπει να γίνεται σεβαστή -γράφει- δεν είν

■ Η αποτυχία του

«πυρώνα» των ΤΕΕ

Τα τεράστια ποσοστά αποτυχίας, που είχαν σχεδόν στο σύνολο των μαθημάτων οι υποψήφιοι από τον Β' κύκλο των ΤΕΕ για τα ΤΕΙ, ποσοστά που κυμάνθηκαν από 60% έως 77% περίπου, έδωσαν ακόμη μια ισχυρή κλωτσιά στο «δεύτερο πυλώνα» της «μεταρρύθμισης Αρσένη», τα ΤΕΕ.

Η προχειρότητα με την οποία σχεδιάστηκαν τούτες οι αποθήκες της εκπαιδευτικής διοικασίας, το αλαλούμ στα προγράμματα σπουδών, η ανυπαρξία βιβλίων και υλικοτεχνικής υποδομής, συνέθεσαν το γκρίζο τοπίο αυτών των υποδομών, που κλήθηκαν να στεγάσουν τα άνειρα χιλιάδων απόποιδων της εκπαίδευσης, που πετάχτηκαν βίαια έξω από το Λύκειο.

Τρομαγμένα απ' τη σκληράδα της περίφημης «μεταρρύθμισης» και του εξεταστικού της μαραθώνιου, τα παιδιά αυτά, γέννημα θρέμμα των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, δεν είχαν την οικονομική δυνατότητα να πληρώσουν τους εμπόρους της γνώσης για ν' αποκτήσουν τις τυποποιημένες γνώσεις κονσέρβας-συνταγές επιτυχίας για να αντιμετωπίσουν τις εξετάσεις στο Λύκειο, ειδικά τις πανελλήνιες.

Αυτή τη μαύρη πραγματικότητα τούτου του εκπαιδευτικού Καιάδα, μαρτυρούν τα τεράστια ποσοστά αποτυχίας. Την αποτυχία του «πυλώνα» των ΤΕΕ να προσφέρει στα παιδιά υψηλά επίπεδα μόρφωσης και κριτικής σκέψης. Οπως, άλλωστε, και η αποτυχία των υποψήφιων των Ενιαίων Λυκείων, που φέτος άγγιξε σε ποσοστό το 42%, καταδεικνύει την ανικανότητα του σχολείου να προσφέρει μόρφωση και να πλάσει πρωταρικότητες με ώριμη σκέψη και κρίση.

Καταδεικνύει ότι οι εξετάσεις δεν τεστάρουν και δε μετρούν την «ποιότητα» των μαθητών, παρά μόνο την αντοχή τους στην αγωνία και την αντοχή του πορτοφολιού τους.

Σ' ένα τέτοιο τοπίο, οι ρυθμίσεις σαν αυτή της βάσης του 10, δεν κάνουν τίποτε άλλο από το να ρίχνουν την ευθύνη για την αποτυχία του εκπαιδευτικού συστήματος στις πλάτες των ίδιων των παιδιών και να λειτουργούν σαν ένα επιπλέον κοφτερό κοπιδί στην εξεταστική καρμανιόλα για τον αποκεφαλισμό δεκάδων χιλιάδων υποψήφιων, ώστε να χτυπηθεί αποφασιστικά η τάση της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση.

Το 10 δεν είναι βαθμός των ίδιων των παιδιών, αλλά είναι 10 του υπουργείου Παιδείας και της Επιτροπής των εξετάσεων. Μπορεί κάλλιστα να είναι 12 ή 15 ή και 9 ή 8 κ.λπ. ανάλογα με το βαθμό ευκολίας/δυσκολίας των θεμάτων.

Είναι απλά ένας μοχλός στα χέρια του υπουργείου Παιδείας, με τον οποίο ρυθμίζει τη ροή προς την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Και ο μηχανισμός αυτός θ' αφήσει φέτος εκτός ΑΕΙ-ΤΕΙ 38.982 υποψήφιους και κενές πάνω από 13.000 θέσεις στα ΑΕΙ-ΤΕΙ.

Οπως και η ποσοστωση, που ισχύει για τους απόφοιτους του Β' κύκλου των ΤΕΕ για την εισαγωγή τους στα ΤΕΙ, θα επιτρέψει μόνο στους 2 από τους 10 να συνεχίσουν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, ενώ οι μισοί σχεδόν από αυτούς που έγραψαν πάνω από 10 μένουν κάθε χρόνο εκτός.

Το αποκαρδιωτικό αυτό μήνυμα φαίνεται να το έχουν πάρει οι απόφοιτοι των ΤΕΕ, που φέτος προσήλθαν σε μειωμένο ποσοστό στις εξετάσεις (ώτε 20.000 από τους 36.000 που υπολόγιζε αρχικά το υπουργείο Παιδείας για 7080 θέσεις).

■ Εκτακτη Σύνοδος των Πρυτάνεων

Χέρι βοήθειας στην κυβέρνηση

Με μια επαίσχυντη ανακοίνωση, η σύνοδος των πρυτάνεων, έστρεψε τα κύρια πυρά της ενάντια στους φοιτητές και όχι ενάντια στο υπουργείο Παιδείας και το νομοσχέδιο-έκτρωμα της Μ. Γιαννάκου.

Η σύνοδος εκτιμά ότι «το δημόσιο Πανεπιστήμιο διέρχεται τη σημαντικότερη ενδεχομένως κρίση των τελευταίων δεκαετιών», χωρίς να αναφέρει τους λόγους στους οποίους αυτή οφείλεται και να θέξει έτσι έστω και ακροθιγώς τις ευθύνες της σημερινής, αλλά και της προηγούμενης κυβέρνησης και τις τάσεις αποσάθρωσης του δημόσιου Πανεπιστήμιου, που επικρατούν σ' όλη την ΕΕ, ενώ θεωρεί «ότι απαραίτητη προϋπόθεση για την άρση των αδιεξόδων, που συνεπάγεται η κρίση αυτή, είναι η διασφάλιση της δημοκρατικής λειτουργίας των οργάνων των Πανεπιστημίων, ιδίως δε των Συγκλήτων τους». Κάνει, δηλαδή, κύριο εχθρό της τους φοιτητές, οι οποίοι με τις δυναμικές παρεμβάσεις τους, εμποδίζουν τις Συγκλήτους να συνεδριάσουν και να πάρουν αποφάσεις (σ.σ. προφανώς σαν αυτή που σχολιάζουμε ή σαν την απόφαση της συνόδου, που κατέληξε σε πόρισμα πανομοιότυπο με αυτή της «επιτροπής των σοφών» του ΕΣΥΠ, για το νόμο πλαίσιο).

Η σύνοδος των πρυτάνεων αποστασιοποίησε, όμως, και από την υπόλοιπη πανεπιστημιακή κοινότητα, που πήρε μέρος στις κινητοποιήσεις, αναφερόμενη σε «μελη της ακοδημαϊκής κοινότητας», που συμμετείχαν σ' αυτές, ενώ δε βρήκε ούτε μια κουβέντα να πει για τις αιτίες που γέννησαν το κίνημα και το άντα της υπερασπίζονταν, και βεβαίως δεν ακριβώσε ούτε μια γραμμή στην αστυνομική βία και την κατασταλτική μανία που εκδηλώ-

θηκε ενάντια σ' αυτό το κίνημα.

Ούτε μια γραμμή δεν αφιέρωσε και στη σύνοδο των υπουργών Παιδείας του ΟΟΣΑ, που προγματοποίησε εν μέσω καταλήψεων στο Λαγονήσι, που ωθεί το Πανεπιστήμιο στην πλήρη ιδιωτικοποίηση και μετατρέπει την ανώτατη εκπαίδευση σε εμπόρευμα.

Η εκτακτη σύνοδος των πρυτάνεων, που μεθοδεύτηκε από τον πρύτανη του Πανεπιστήμιου του Αιγαίου Σ. Κάτσικα (μόνο από αυτόν), δεν είχε κανένα λόγο να πραγματοποιηθεί τώρα μεσα σ' αυτό το κλίμα, τη λήξη δηλαδή των καταλήψεων, που έβαλαν μετ' επιτάσεως την πλήρη απόσυρση του νομοσχέδιου Γιαννάκου και τη μη αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος, και μπροστά στον ελιγμό της κυβέρνησης να ξανανοίξει το διάλογο-οπερέτα.

Εγινε απλά και μόνο για να χρησιμοποιηθεί σαν όλλοθι για τη συμμετοχή κάποιων εκ των πρυτάνεων σ' αυτό το στημένο «διάλογο», τον οποίο η κυβέρνηση θέλει να τελειώσει στο άψε-σβήσε. Πριν, λοιπόν, στεγνώσει το μελάνι τούτων των γραμμών, πληροφορηθήκαμε ότι αποφασίστηκε παρασκηνιακά η συμμετοχή των Σ. Κάτσικα, πρύτανη του Πανεπιστήμιου Αιγαίου, Χ. Χατζηθεοδώρου, πρύτανη του Πανεπιστήμιου Πάτρας, Ι. Παλλήκαρη, πρύτανη του Πανεπιστήμιου Κρήτης και τριμελούς Γραμματείας της Συνόδου των Προέδρων των ΤΕΙ, αποτελούμενη από τους Π. Κικίλια (πρόεδρο ΤΕΙ Πειραιά), Παναγιωτόπουλο (πρόεδρο ΤΕΙ Μεσολογγίου), Γεωργόπουλο (πρόεδρο ΤΕΙ Πάτρας), στη συνεδρίαση της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, την Τετάρτη 12 Ιουλίου.

Η εκτακτη σύνοδος άπλωσε χέ-

ρι βοήθειας στη Μ. Γιαννάκου και την κυβέρνηση, που τόσο ανάγκη το έχει αυτή την περίοδο και νομιμοποίησε τον ελιγμό της, που τελικό σκοπό έχει την πρωάθηση του νομοσχέδιου, με κάποιες ίσως αικόμη φυετοαλλογές και στρογγυλέματα.

Αυτό επιζητά σ' αυτή τη φάση η κυβέρνηση. Δεν την ενδιαφέρει πόσοι θα συμμετάσχουν σ' αυτό το διάλογο-παραδίκα, αρκεί κάποιοι να πάνε (σ.σ. και αυτό ήταν σίγουρο), ώστε να χρησιμοποιηθεί αυτός ο «διάλογος» ως εφαλτήριο για το κλείσιμο της ιστορίας με την ψήφιση του νομοσχέδιου. Τώρα, φαίνεται καθαρά πόσο επιαύχντο ρόλο έπαιξε αυτή και μόνο η πραγματοποίηση της εκτακτης συνόδου των πρυτάνεων και πόσο ύπουλα μεθοδεύτηκε, αφού ήταν δεδομένο ότι έτσι ήταν οι άλλοις η ΠΟΣΔΕΠ δεν θα συμμετείχε στο διάλογο.

Βέβαια, ο πρυτάνεις που συναίνεσαν στο φρίσκο, έπρεπε να κρατήσουν και κάποια προσχήματα. Δεν τα έδωσαν, λοιπόν, όλα στη Μ. Γιαννάκου, η οποία αχόρταγη και προφανώς μη ικανοποιημένη πλήρως δηλώσε: «Φοβούμαι ότι υπάρχει γενικώς σύγχυση».

Ακάλυπτοι από μεγάλα Πανεπιστήμια, με τις ηχηρές δεδηλωμένες αποχές του Μπαμπινιώτη, πρύτανη του Πανεπιστήμιου Αθήνας, του Σ. Παπαστάμου, πρύτανη του Παντείου, του Βελέντζα πρύτανη του Πανεπιστήμιου Μακεδονίας (για τους δικούς του λόγους ο καθένας), την απουσία του Τσουγκαράκη, πρύτανη του Ιόνιου Πανεπιστήμιου και την αποχώρηση του Ανδρέου πουλου, πρύτανη του Μετσόβειου Πολυτεχνείου, ο οποίος τους κατήγγειλε ως γραφείο Τύπου του Αντώναρου» και ότι η σύνοδος εξελισσόταν σε βήμα καταγελίας των κινητοποιήσεων

- Οτι η βάση του 10 μπορεί να έχει και θετικά στοιχεία και επομένως να λειτουργήσει ως βάση για προβληματισμό και συζήτηση. Και μπορεί να μην έχει αυτή ακριβώς τη μορφή, αλλά κάποια που όμως θα λειτουργεί ως κριτήριο για την εισαγωγή των υποψήφιων στα ΑΕΙ-ΤΕΙ. Γ' αυτό και το αίτημα είναι να μην ισχύσει «τουλάχιστον για φέτος». Για του χρόνου βλέπουμε...

- Οτι μπορούν να υπάρξουν και εξετάσεις που μπορούν να κρίνουν το μορφωτικό επίπεδο των παιδιών, κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις ίσως. Δικαιούμα

■ **Νόμος-πλαισιο για τα ΑΕΙ και ΤΕΙ**

Άλλοι «διαλέγονται» και άλλοι σφυρίζουν αδιάφορα

Την τέταρτη συνεδρίασή της ολοκλήρωσε την περιομένη Τετάρτη Η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, που προχωρά τοχέως και με στράτευση ΠΑΣΟΚ και ΝΔ στο «διάλογο» επί του νόμου-πλαισίου της Γιαννάκου των ΑΕΙ και ΤΕΙ. Σ' αυτή τη συνεδρίαση, μετά την ολοκλήρωση των τοποθετήσεων των βουλευτών, κλήθηκαν να καταθέσουν οι τριμελείς γραμματείες των συνδρομών των πρυτάνεων και των προέδρων των ΤΕΙ, που δεν έχουν την ευκαιρία να νομιμοποιήσουν και με τη δική τους συμμετοχή αυτή τη φάση, που αποσκοπεί στην πρωθητηση του νόμου.

Οι πανεπιστημιακοί φύλαξαν κάπως τα νότα τους, αποφεύγοντας να

πάρουν θέση για το νόμο-πλαισίο και περιορίζομενοι στο αναμίσημα των θέσεων της προ καταλήξεων συνδρομών πρυτάνεων (που είναι κοντά στη φιλοσοφία του νομοσχέδιου της Γιαννάκου). Διευκρίνισαν ακόμη, ότι εκφράζουν προσωπικές απόψεις, γιατί η πρόσφατη σύνοδος δεν έβγαλε αποφάσεις. Και τότε γιατί πήγαν; Γιατί έχουν όλη την καλή διάθεση να γίνουν γλάστρες στο διάλογο-φάρσα της κυβέρνησης. Πάντως, όταν ο προέδρος των πρυτάνεων Σ. Κάποιας (Πασόκος που πλέον νταραβέριζεται με τη ΝΔ) ρωτήθηκε για ένα σημείο της απόφασης της τελευταίας συνδρομής που μιλά για «κρίση» και για «διασφάλιση» της δημοκρατικής λειτουργίας των οργάνων

πάρουν θέση για το νόμο-πλαισίο και περιορίζομενοι στο αναμίσημα των θέσεων της προ καταλήξεων συνδρομών πρυτάνεων (που είναι κοντά στη φιλοσοφία του νομοσχέδιου της Γιαννάκου). Διευκρίνισαν ακόμη, ότι εκφράζουν προσωπικές απόψεις, γιατί η πρόσφατη σύνοδος δεν έβγαλε αποφάσεις. Και τότε γιατί πήγαν; Γιατί έχουν όλη την καλή διάθεση να γίνουν γλάστρες στο διάλογο-φάρσα της κυβέρνησης. Πάντως, όταν ο προέδρος των πρυτάνεων Σ. Κάποιας (Πασόκος που πλέον νταραβέριζεται με τη ΝΔ) ρωτήθηκε για ένα σημείο της απόφασης της τελευταίας συνδρομής που μιλά για «κρίση» και για «διασφάλιση» της δημοκρατικής λειτουργίας των οργάνων

των Πανεπιστημίων», δεν είχε κονένα πρόβλημα να απαντήσει πως ο πρυτάνεις που πήραν μέρος σ' αυτή τη σύνοδο εννοούσαν «τα πρόσφατα φαινόμενα στο Οικονομικό και το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο, που οι σύγκλητοι οδηγήθηκαν να πάρουν κάποιες αποφάσεις, υπό την πίεση των φοιτητών! Πιστοποίησε, δηλαδή, ότι αυτό το αντιδραστικό κατεστημένο θεωρεί ως κύριο εχθρό του το σιγνιζόμενο φοιτητικό κίνημα και πολύ θα γούσταρε να έχει μπροστά του φοιτητές χειροπόδαρα δεμένους. Χαρακτηριστική απ' αυτή την άποψη είναι η τοποθέτηση ενδιαφέροντος της Πανεπιστήμιου Πάτρας υπέρ των θέσεων της Γιαννάκου για το άσυλο.

Και ενώ αυτά τα «ωραία» συμβαίνουν, η ΠΟΣΔΕΠ ασφυρίζει αδιάφορα και απαρχεί να βγάλει έστω και μια ανακοίνωση καταγγελίας για τις αντιδραστικές θέσεις των πρυτάνεων και τη συμμετοχή της τριμελούς γραμματείας της συνδρομής τους στο «διάλογο» της κυβέρνησης. Θέσαμε σχετικό ερώτημα στη διοίκηση της ΠΟΣΔΕΠ, που την ίδια μέρα (Τετάρτη) οργάνωσε συνεντεύξη Τύπου για να καταγγελεί την αστυνομική βία ενάντια στους φοιτητές. Αιφνιδιασμένος ο πρέδερος της ΠΟΣΔΕΠ απάντησε αρχικά ότι η σύνοδος των πρυτάνεων δεν είναι θεσμικό δργανο, ενώ σπήνη παραπήρηση μας ότι αυτό το άργαν παράγει πολιτική και χρησιμοποιείται επικοινωνιακά,

απάντησε πως όταν η σύνοδος των πρυτάνεων παράξει πολιτική θα πρέπει η ΠΟΣΔΕΠ να παρέμβει! Προφανώς, η καταγγελία των φοιτητικών κινητοποιήσεων από τη σύνοδο και η συμμετοχή της τριμελούς γραμματείας της στο «διάλογο» στη Βουλή δεν συνιστούν πολιτικές πράξεις. Σε ερώτηση μας, με ποιο δικαίωμα η ΠΟΣΔΕΠ έσπευσε να ανακοινώσει τη λήξη της απεργιακής της κινητοποίησης στις 29, χωρίς να περιμένει τις γενικές συνελεύσεις των φοιτητών, ο Λ. Απέκτησε απάντηση ότι η ΠΟΣΔΕΠ εκτίμησε ότι οι καταλήξεις θα λήξουν στις 29 συζητώντας με φοιτητές!!! Δε χρειάζεται πολλή σκέψη για να καταλάβουμε σε ποιους αναφέρεται!

Για την ένταξη των εργατών των ΟΤΑ στα Βαρέα και Ανθυγιεινά

Στην τελευταία απεργιακή κινητοποίηση των μονίμων εργατοϋπάλληλων στους ΟΤΑ, το αίτημα για ένταξη στον Κανονισμό Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων (ΚΒΑΕ) του ΙΚΑ ήταν ένα από τα πιο βασικά και από την ικανοποίηση του θα εξαρτιόταν η συνέχιση ή η λύση της. Το αίτημα αυτό είχε κωδικοποιηθεί: ένταξη στα ΒΑΕ των ίδιων ειδικοτήτων, σύμφωνα με τον ΚΒΑΕ του ΙΚΑ. Σύμφωνα με τον ΚΒΑΕ του ΙΚΑ, αρκετές από τις ειδικότητες εργαζόμενων στους ΟΤΑ, που ασφαλίζονται στο ΙΚΑ, έχουν ενταχθεί στα ΒΑΕ. Αντίθετα, οι εργαζόμενοι των ίδιων ειδικοτήτων, που είναι μόνιμοι και ασφαλίζονται στο Δημόσιο δεν είναι ενταγμένοι στα ΒΑΕ. Πάγιο αίτημα του εργατικού κινήματος των μονίμων στους ΟΤΑ ήταν να ενταχθούν στα ΒΑΕ τουλάχιστον οι εργάτες αυτών.

Στην ουσία, οι μόνιμοι εργαζόμενοι στους ΟΤΑ δεν έθεταν κανένα πρωθητημένο αίτημα. Απλά, ζητούσαν να αρθεί μια χρονία και κατάφορη αδικία σε βάρος τους. Οι εκπρόσωποι του υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης, έναν από την ΚΕΔΚΕ και έναν από την ΠΟΕ-ΟΤΑ. Ομως, ο Πρ. Παυλόπουλος αθέτησε τη συμφωνία και πρόσθεσε και έναν εκπρόσωπο από το υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, έναν από την ΚΕΔΚΕ και έναν από την ΠΟΕ-ΟΤΑ. Ομως, ο Πρ. Παυλόπουλος αθέτησε τη συμφωνία και πρόσθεσε και έναν εκπρόσωπο από τη ΔΑΚΕ. Αυτή η κίνηση του Παυλόπουλου θεωρήθηκε από την πλειοψηφία του ΔΣ της ΠΟΕ-ΟΤΑ ως σοβαρός λόγος για να μην πάρει μέρος σ' αυτή την επιτροπή, η οποία μέχρι σήμερα δεν έχει συνεδριάσει, και να περιοριστεί στην αποστολή των προτάσεων της για την ένταξη στα ΒΑΕ γραπτά, στις 31 Μάη του 2006.

Πριν μπούμε στο σχολιασμό των θέσεων της ΠΟΕ-ΟΤΑ, θα αναφέρουμε τι ισχύει, σύμφω-

να με τον ΚΒΑΕ του ΙΚΑ, για τους εργάτες που δουλεύουν στους ΟΤΑ Α' βαθμού και ασφαλίζονται στο ΙΚΑ.

Οι εργάτες που απασχολούνται στην αποκομιδή, μετακρότα, διαλογή, επιστασία, καταστροφή απορριμμάτων, σε συνεργεία συντήρησης, επισκευής των μέσων καθαριότητας και με το πλύσιμο αυτών, καθώς και οι οδοκαθαριστές, εργάτες αφοδευτηρίων, εκταφείς νεκρών και οι καθαριστές οστών συνταξιοδοτούνται στα 58, εάν έχουν συμπληρώσει 15 συντάξιμα χρόνια, εκ των οποίων τα 12 στις θέσεις αυτές. Τέλος, τα 3 από τα 12 αυτά χρόνια πρέπει να τα έχουν πραγματοποιήσει τα τελευταία 13 χρόνια πριν τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας. Οι εργάτες των θέσεων αυτών πληρώνουν εισφορά 4,3%, ενώ οι ΟΤΑ 2,7%.

Οι οδηγοί φορτηγών αυτοκινήτων, λεωφορείων, πούλμαν, ανατρεπόμενων και βυτιοφόρων, οι χειριστές εκσκαφηκών, ανυψωτικών και ισοπεδωτικών μηχανημάτων, οι χειριστές αεροσφρύρων, μηχανικών σαρώθρων και γεωργικών ανελκυστήρων, οι νυχτοφύλακες, οι μουσικοί πνευστών οργάνων, οι καθαριστές εσωτερικών χώρων και ορισμένες άλλες ειδικότητες (να μην τις απαριθμήσουμε όλες) βγαίνουν στα 60 με τις ίδιες προϋποθέσεις. Οι εργάτες των ειδικοτήτων αυτών πληρώνουν εισφορά 2,2% και οι ΟΤΑ 1,4%.

Οι εργάτριες που έχουν μία από τις παραπάνω ειδικότητες ή εργάζονται σε μία από τις παραπάνω θέσεις συνταξιοδοτούνται στα 55 και πληρώνουν εισφορά για την ένταξη στα ΒΑΕ γραπτά, στις 31 Μάη του 2006.

Πριν μπούμε στο σχολιασμό

της εργαζόμενοι που συμπληρώνουν 35 χρόνια ασφράλισης, εκ των οποίων τα 25 χρόνια στα ΒΑΕ, ανεξάρτητα θέσης και ειδικότητας, συνταξιοδοτούνται στα 55 με πλήρη σύνταξη. Γ' αυτή τη διάταξη, που μπήκε για πρώτη φορά το 2000, με το νόμο 2874/29-12-2000, θα πούμε πολλά στο επόμενο φύλλο.

Για την κατώτερη σύνταξη, που παίρνει ένας εργάτης-μόνιμος στους ΟΤΑ Α' βαθμού η ΠΟΕ-ΟΤΑ προτείνει σχεδόν τα διδυμά με τα ισχύοντα. Η μόνη διαφορά είναι στις γυναίκες, που προτείνει να βγαίνουν στα 53 και να πληρώνουν 4,3% εισφορά. Είμαστε σήμεροι, ότι η ΠΟΕ-ΟΤΑ έκανε αυτή την πρώτη για τις γυναίκες, γιατί δεν έχουν εργάτριες τις οποίες συνταξιοδοτούνται στα ΒΑΕ, η οποία μέρα δηλαδή 30/30 των συντάξιμων αποδοχών, είτε στα 55 μέχρι την ηλικίας 31/12/2005, για δε τους δεύτερους να πληρώσουν. Αυτή η πρόταση όμως δεν έχει καμία πρακτική αξία, γιατί οι εργαζόμενοι στους ΟΤΑ Α' βαθμού δε θα κάνουν χρήση της 15ετίας στα ΒΑΕ, όπως δεν έκαναν ως τώρα.

Προτείνει τέλος η ΠΟΕ-ΟΤΑ οι εργαζόμενοι που δουλεύουν 30 χρόνια να παίρνουν πλήρη σύνταξη, δηλαδή 30/30 των συντάξιμων αποδοχών, είτε στα 55 μέχρι την ηλικίας 31/12/2005, για δε τους δεύτερους να πληρώσουν. Αυτή η πρόταση όμως δεν έχει καμία πρακτική αξία, γιατί δεν έχουν εργάτριες τις οποίες συνταξιοδοτούνται στα ΒΑΕ. Δηλαδή, να βγαίνου

κτακτο στρατοδικειο No 5

■ 112η συνεδρίαση Παρασκευή, 7.7.06

Η συνεδρίαση ξεκίνησε με την ανάγνωση των καταθέσεων της Ρόζας Κοφινά, ιδιοκτήτριας διαιμερίσματος στην πολυκατοικία της οδού Πάτρου, όπου και η γιάφκα της 17Ν. Η υπερήλικας κ. Κοφινά δεν προσήλθε να καταθέσει (υπήρξε ενημέρωση ότι έχει υποστεί εγκεφαλικό) και οι καταθέσεις της αναγνώστηκαν, παρά την από αποψη αρχών αντίρρηση που προέβαλε η Γ. Κούρτοβικ (είναι πάρια θέση της υπεράσπισης να προσέρχονται να καταθέσουν οι μάρτυρες, προκειμένου να υποβάλλονται στη βάσανο της ακροαματικής διαδικασίας και έτσι να ελέγχεται η αξιοπιστία τους).

Το κρίσιμο ζήτημα στην κατάθεση Κοφινά είναι η «αναγνώριση» του Α. Γιωτόπουλου, τον οποίο η κ. Κοφινά υποτίθεται ότι είδε πριν χρόνια κάποια στιγμή στη σκάλα μαζί με τον Σάββα Ξηρό και συγκράτησε τη φυσιογνωμία του. Η κ. Κοφινά δεν φαίνεται να είναι στημένη μάρτυρας, αλλά μάρτυρας που ουσιαστικά της υποβλήθηκε μια αναγνώριση, μέσα από τον ορυμαδόν της τρομούστεριας εκείνης της περιόδου. Είναι χαρακτηριστικό ότι η μνήμη της εμφανίσει μια προϊόντα κλιμάκωση από την Αντιτρομοκρατική μέχρι την πρώτη δίκη («προπει να ήταν ο Γιωτόπουλος», «πρεπει να ήταν, «ήταν»). Το πιο χαρακτηριστικό όλων είναι πως εμφανίζεται να θυμάται ακόμα και το χρώμα των μαστιών του Γιωτόπουλου, όταν η ίδια είχε παραδεχτεί πως δε βλέπει καλά και πως όταν βγήκε στη σκάλα και υποτίθεται ότι είδε το Σάββα με το Γιωτόπουλο δε φρούρισε γυαλιά! Οσο για την ικανότητα της μνήμης της, ορκεί να αναφέρουμε ένα μόνο στοιχείο. Κάποια στιγμή την κάλεσαν να υπογράψει την πραγματογνωμοσύνη για τη γιάφκα. Οταν κατέθεσε στο πρώτο δικαστήριο, δεν ήταν σε θέση να θυμάται τι είδε μες στη γιάφκα και που το είδε. Περισσότερο είχε στο μυαλό της τις εικόνες της τηλεόρασης παρά αυτά που είδε, γ' αυτό και τοποθετούσε πις ρουκέτες σε άλλο σημείο απ' αυτό που βρίσκονταν. Οταν δε μπορεί να θυμηθεί αυτά που είδε πριν μερικούς μήνες, με τεταμένη μάλιστα την προσοχή, λόγω του μεγάλου θορύβου που είχε προκληθεί, ο οποίος μάλιστα έθεσε και την ίδια στο κέντρο της δημοσιότητας, πώς μπορεί να θυμάται και να αναγνωρίζει ένα πρόσωπο που υποτίθεται ότι είδε φευγαλέα πριν 8 χρόνια, χωρίς να έχει κανένα λόγο να το προσέξει; Ενα άλλο χαρακτηριστικό, που επιβεβαιώνει πως υπήρξε θύμα υποβολής και υποκατάστασης της μνήμης της από την τηλεοπτική εικόνα, είναι η περιγραφή της ενδυμασίας του υποτιθέμενου Γιωτόπουλου: «Φορούσε κοστούμι και γραβάτα». Είναι η εικόνα που της είχε σφρωθεί στο μυαλό, από την κατ' επανάληψη τηλεοπτική προβολή ενός βίντεο που έδειχνε το Γιωτόπουλο σε μια βάπτιση στους Λειψούς, όπου φορούσε κοστούμι και γραβάτα. Γιατί, βέβαια, ένας συνωμότης δε θα φορούσε κοστούμι και γραβάτα για να πάει σε μια γιάφκα, που βρισκόταν σε ένα ταπεινό υπόγειο, σε μια από τις πιο υποβαθμιμούσες γειτονίες της Αθήνας.

Τις αντιφάσεις της Ρ. Κοφινά σχολίασαν εν συντομίᾳ οι (διορισμένοι) συνήγοροι του Γιωτόπουλου (Κάβουρας και Αγγελής). Το ουσιαστικό σχόλιο, όμως, το έκανε ο Δ. Κουφοντίνας και το παραθέτουμε ολόκληρο:

«Πριν από λίγο καιρό, μιλώντας με την

κα Κατή της "Ελευθεροτυπίας" είχα πει ότι ένα από τα χαρακτηριστικά αυτής της δίκης είναι οι ανατροπές όσο αφορά μια ορισμένη κατηγορία μαρτύρων. Πράγματι, κάποιοι μάρτυρες αισθάνονται άβολα να έρθουν εδώ και να πουν δύσα στο κλίμα εκείνης της εποχής είπα και μία κουβέντα παραπάνω, έκανα και μια αναγνώριση παραπάνω. Λίγες μέρες μετά, κάποιος μάρτυρας χρησιμοποίησε αυτή τη διατύπωση, δεν έρω αν το είχε διαβάσει αυτό που είχα πει εγώ, αλλά σύγουρα τον εξέφραζε. Είπε: "Τι να κάνουμε, τότε μέσα σε εκείνες τις συνθήκες είπα και μία κουβέντα παραπάνω, γνώρισα και κάποιον παραπάνω".

Η κυρία Κοφινά -γ' αυτό και επιμεινούμε να έρθει εδώ- είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτής της κατηγορίας μαρτύρων. Είναι μία γυναίκα μεγάλη, ζύος χρόνια μια μοντόνη ζωή, μόνη της εκεί πέρα, έφαντη συμβαίνει ένα συνταρακτικό πράγμα στη ζωή της, ανακαλύπτεται δίπλα στην Οργάνωσης, με τόσα πράγματα μέσα. Αυτή θα ήταν έξω τώρα από αυτή δόλη την υπόθεση; Ετσι λοιπόν, όψημα, μετά από δύο μήνες, πηγαίνει και αναγνωρίζει κι αυτή κάποιον. Αυτή η αναγνώριση νομίζω αντίκειται σε οποιαδήποτε επιστήμη, σε οποιαδήποτε λογική και κοινή πείρα, στα πάντα. Δηλαδή, να δεις κάποιον, ας πούμε μετά από 7-8 χρόνια, και να τον γνωρίσεις.

Δεν θα μπω στις λεπτομέρειες, έναντι στοιχεία θα αρκούσαν μόνο. Οταν βρέθηκε το σπίτι αυτό, μπήκε η Αστυνομία μέσα, η Αστυνομία υπήρχε και έκονε έρευνες μέχρι τις 20 του μηνός. Στις 20 του μηνός η κυρία αυτή πάει και υπογράφει την αυτοψία, ενώ ο κ. Γιωτόπουλος έχει συλληφθεί από τις 17, υπάρχουν φωτογραφίες και δε λέει κουβέντα, δε λέει στους αστυνομικούς, που τους βλέπει κάθε μέρα, τίποτα. Δε θα πω επίσης για κάτι που είναι πασίγνωστο σε δύος γνωρίζουν την ιστορία και την πρακτική των παρανόμων οργανώσεων, δεκαετίες ή και αιώνες, ότι υπάρχει ειδικός κανόνας ασφαλείας στο πώς προσέρχονται άνθρωποι σε παρανόμα σπίτια, ένας-ένας. Το ανέφερε και ο Σάββας εκεί πέρα στην αναφέρεται σε σχετική παρέμβαση του Σάββα Ξηρού στην πρώτη δίκη, που είχε πει ότι δεν ήταν δυνατόν να δει οποιοδήποτε τέσσερα μέλη της Οργάνωσης μαζί να μπαίνουν ή να βγαίνουν από μια γιάφκα. Θέλω να πάω ότι αυτή η κυρία -και αν ερχόταν εδώ θα φαίνοταν- πως είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα της ανατροπής μιας ορισμένης κατηγορίας μαρτύρων κατηγορίας. Οπότε και τότε μέσα σε εκείνο το κλίμα, τον καταγιασμό των μέσων μαζικής ενημέρωσης, αυτού του κλίματος του κυνηγού μαγισσών, θέλουν κι αυτοί να συμβάλουν ή να πάρουν λίγη δημοσιότητα. Αν ερχόταν εδώ πέρα, νομίζω θα είχαμε μία ακόμα ανατροπή».

Στη συνέχεια ο λόγος δόθηκε στους εισαγγελείς για να απαντήσουν στην ένσταση των συνηγόρων υπεράσπισης για την ακυρότητα των πραγματογνωμούσεων της Ασφαλείας. Η κ. Κουτζαμάνη κατάφερε και πάλι να μας εκπλήξει αρνητικά. Ζήτησε δύο μέρες για να προετοιμαστεί και δεν κατόρθωσε να αρθρώσει μια στοιχειωδώς επαρκή νομική επιχειρηματολογία, περιορισθείσα στα σύντομα στοιχεία της αποφάσεως της Ασφαλείας. Είναι η εικόνα που της είχε στην πρώτη δίκη, που είχε πει ότι δεν ήταν δυνατόν να δει οποιοδήποτε τέσσερα μέλη της Οργάνωσης μαζί να μπαίνουν ή να βγαίνουν από μια γιάφκα. Θέλω να πάω ότι αυτή η κυρία είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα της ανατροπής μιας ορισμένης κατηγορίας μαρτύρων κατηγορίας. Οπότε και τότε μέσα σε εκείνο το κλίμα, τον καταγιασμό των μέσων μαζικής ενημέρωσης, αυτού του κλίματος του κυνηγού μαγισσών, θέλουν κι αυτοί να συμβάλουν ή να πάρουν λίγη δημοσιότητα. Αν ερχόταν εδώ πέρα, νομίζω θα είχαμε μία ακόμα ανατροπή».

Στη συνέχεια ο λόγος δόθηκε στους εισαγγελείς για να απαντήσουν στην ένσταση των συνηγόρων υπεράσπισης για την ακυρότητα των πραγματογνωμούσεων της Ασφαλείας. Είναι η εικόνα που της είχε στην πρώτη δίκη, που είχε πει ότι δεν ήταν δυνατόν να δει οποιοδήποτε τέσσερα μέλη της Οργάνωσης μαζί να μπαίνουν ή να βγαίνουν από μια γιάφκα. Θέλω να πάω ότι αυτή η κυρία είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα της ανατροπής μιας ορισμένης κατηγορίας μαρτύρων κατηγορίας. Οπότε και τότε μέσα σε εκείνο το κλίμα, τον καταγιασμό των μέσων μαζικής ενημέρωσης, αυτού του κλίματος του κυνηγού μαγισσών, θέλουν κι αυτοί να συμβάλουν ή να πάρουν λίγη δημοσιότητα. Αν ερχόταν εδώ πέρα, νομίζω θα είχαμε μία ακόμα ανατροπή».

ματα, που αφορούν τα δικονομικά δικαιώματα των κατηγορούμενων που παραβιάστηκαν συλλήψης και κατά κόρον. Και τι στην ευχή είναι τελικά αυτά τα χαρτιά; Σύμφωνα με την αντεισηγγέλεα του Αρείου Πάγου Ευτέρηπτη Κουτζαμάνη είναι (κρατηθείτε!) «εν τοις πράγμασι παραγματογνωμούσην». Θα πρέπει να συγιλθεί αρμόσωνς ένας διεθνές επιστημονικό συνέδριο Νομικών, προκειμένου να συζητήσει πάνω στο περιεχόμενο του νομικού νεολογισμού της κ. Κουτζαμάνη και να φροντίσει να τον περιλάβει στο δικονομικό δίκαιο! Καταλήγοντας, η κ. Κουτζαμάνη απλοποίησε εξαιρετικά τα πράγματα: «Οπως και αν ονομαστεί, είτε έγγραφο είτε πραγματογνωμούσην, πρέπει να αναγνωριστεί». Μονά-Ζυγά δικαία της, δηλαδή: Παρέλειψε, πάντως, να αναφέρει πως αν αυτόν ονομαστεί είχε γεγονότη έγγραφη, πάντως, να προσθήσει έγγραφη στην πράγματα μετά από το έγγραφο της Ασφαλείας την.. πήδηξε. Σταμάτησε ακριβώς από πάνω. Γιατί; Γιατί σύμφωνα μ' αυτή την παράγραφο ο Γιαννακούρης είναι προαναρτητής της επιστημονικής εργασίας του ιδίου χαρακτηριζόντας την έγγραφη σε βέβαια, ο κύριος Αναγνωστόπουλος, ότι στην απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου αυτά που ισχύουν στην πράγματα είναι έγγραφα χαρακτηριζόντας την έγγραφη σε βέβαια, ο κύριος Αναγνωστόπουλος απλώς κάνει πως δεν το ξέρει, ότι είναι μία ακόμα ομολογιών και τίποτε άλλο.

17Ν

και από τους πέντε που κατηγορούμαστε.

Τι σημαίνει αυτό πολύ οπλά, κύριε καθηγητά; Σημαίνει ότι τα πειστήρια διαψεύδουν και τις ομολογίες που έχετε. Γιατί είπε ο κύριος Αναγνωστόπουλος, "δεν είναι δίκη μαρτύρων". Περίμενε, παρότι θα του θυμίσω ότι στην πρώτη δίκη το είχε κάνει μπαΐρακι για τους μάρτυρες και τις δήθεν αναγνωρίσεις κι ελεγε αναγνωριστήκανε και αναγνωριστήκανε και αυτοί είναι, τα ομολογήσανε κιδά και τους δείξανε και οι μάρτυρες. Σήμερα που οι μάρτυρες ήρθαν και κονιορτοποιήσανε την κατηγορία αλλά και τις ομολογίες, τους ρίχνουμε στον Καιάδα και κολά κάνουμε, διότι εκεί είναι η θέση τους, στον Καιάδα των μαρτύρων. Άλλα πού είναι τα δικά μου πειστήρια, κύριε καθηγητά που γελάτε ειρωνικά; Μπορεί να με δικάσει ένα δικαστήριο μόνο με την ομολογία, η οποία δε διασταυρώνεται από πουθενά; Δηλαδή, τη διαψεύδουν οι μάρτυρες, τη διαψεύδουν τα πειστήρια και τι μένει; Μένει η τακτική της λεράς Εξέτασης. Τι μας λέει δηλαδή ο κύριος καθηγητής; Μας λέει ότι "η γη δεν κινείται, αυτή που απτάλλαξε τον Γαλιλαίο. Διότι είπε ο Γαλιλαίος "ναι, δεν κινείται η γη", παρότι πίστευε το αντίθετο. Γιατί το είπε; Γιατί τον απειλήσαν ότι θα τον ρίξουν στη φωτιά. Με απειλή βασανιστηρίων υπέγραψε ο άνθρωπος, τι να κάνει; Αυτό έκανα κι εγώ, υπέγραψα με απειλή βασανιστηρίων και με διάφορους άλλους ισχυρισμούς, που σας ανέφερα, μία προκατασκευασμένη, πλαστή ομολογία. Και έρχομαι στο δικαστήριο και αποδεικνύω, και από τους μάρτυρες κατηγορίας που φέρατε εδώ και από τους μάρτυρες κατηγορίας που δε φέροτε εδώ και από τα πειστήρια που υπτάρχουν και από τα πειστήρια που δεν υπτάρχουν, ότι είναι πλαστή αυτή η ομολογία. Και παρολούστα θα με δικάσετε με αυτή την ομολογία. Δεν έχετε τίποτα άλλο, δυστυχώς. Αυτό σας λέει και ο κύριος καθηγητής. Εγινε μια δίκη πειστήριων και ομολογιών, επειδή κάποιον πρέπει να τα διασταυρώσουν. Οι μάρτυρες έτοι κι ολλιώς πήγανε στο βρόντο. Πρέπει να πάρετε τις αποφάσεις πους κι εσείς

Για το άλλο ζήτημα παρέλειψα, που είπε το κύριος αναπληρωτής ιερογέλεας, ότι "χρέος μίας δίκαιης δίκης είναι η εξερεύνηση της αλήθειας". Δεν ξέρω αν αυτό ισχύει ή δεν ισχύει, πάντως προφανώς δεν αναφέρεται σε μια τέτοια δίκη, σε κάποια αλλή αναφέρεται. Γιατί έδω δεν έχει γίνει αυτό το πράγμα;

Η συζήτηση, πάντως, δεν έκλεισε καθώς η εισαγγελέας δευτεροβόλησε, απαντώντας σε ένα από τα ζητήματα που έθεσε η υπεράσπιση, ενώ επιφυλάχτηκε να απαντήσει τη Δευτέρα σε άλλα ζητήματα τα οποία, όπως είπε, θέλει να μελετήσει. Αναμένεται, λοιπόν, να επανέλθει και η υπεράσπιση.

■ 113η συνεδρίαση
Δευτέρα, 10.7.06

Απορρίφθηκαν –όπως αναμενόταν– ολές οι ενστάσεις της υπεράσπισης για τις περιβόητες προγματογνωμοσύνες.

Πριν την απόφαση του δικαστήριου προηγήθηκαν τοποθετήσεις (με τη σειρά) της εισαγγελέα, του Γ. Σταμούλη και του Ι. Μυλωνά. Εντύπωση έκανε το γεγονός ότι η εισαγγελέας δεν απάντησε στα ουσιαστικά επιχειρήματα που είχε παρουσιάσει ο Γ. Σταμούλης (γεγονός που επεσήμανε στην τοποθέτησή του ο έμπειρος συνήγορος), ενώ απαξίωσε να απαντήσει στη νέα επιχειρηματολογία του Ι. Μυλωνά, παραπέμποντας στα όσα είχε πει στην προηγούμενη συνεδρίαση.

Οταν το δικαστήριο επανήλθε στην

έδρα, μετά από μια διακοπή τριών περίπου ωρών, ο διορισμένος συνήγορος του Γιωτόπουλου Δ. Κάθουρας έθεσε το γνωστό και από την πρώτη δίκη θέμα της δακτυλοσκόπησης και της ταύτισης των αποτυπωμάτων του Αλ. Γιωτόπουλου. Ποιο είναι το ζήτημα; Ο Γιωτόπουλος συνελήφθη στους Λειψούς, μεταφέρθηκε στην Αθήνα και δακτυλοσκόπηθηκε μια συγκεκριμένη ώρα. Η ταύτιση των αποτυπωμάτων του, όμως, σύμφωνα με τα έγγραφα της Ασφαλείας, έχει γίνει πριν τη σύλληψη και δακτυλοσκόπηση του! Είχαν ετοιμάσει όλα τα έγγραφα από πριν (ήξεραν πολι καλά πιον συλλάβοναν) και μες στη βιασύνη τους δεν έδωσαν καμιά σημασία στην ημερομηνία και την ώρα! Στο θέμα αναφέρθηκε και η Γ. Κούρτοβικ, χρησιμοποιώντας τα πρακτικά της πρώτης δίκης, στην οποία είχε συζητηθεί το θέμα. Τότε ήταν που δεν άντεξε η εισαγγελέας η οποία όχι μόνο διέκοψε τη συνήγορο, αλλά απευθύνθηκε σ' αυτή με σκαιό και απαξιωτικό τρόπο, γεγονός που εξόργισε και τη συνήγορο και τον Δ. Κουφοντίνα, που της τα ξανάψαλλε ένα χεράκι. Η εισαγγελέας, χωρίς και πάλι να ζητήσει συγνώμη για τη συμπεριφορά της, περιορίστηκε να ζητήσει διάλειμμα για να μελετήσει το ζήτημα που τέθηκε. Μετά από ένα εικοσάλεπτο διάλειμ-

■ **114η συνεδρίαση**
Τρίτη, 11.7.06

Με έναν πραγματικά πρωτότυπο τρόπο προσπάθησε η εισαγγελέας να απαντήσει στην ένσταση της διορισμένης υπεράσπισης Γιωτόπουλου για τα αποτυπώματα: επικαλούμενη δημοσιεύματα εφημερίδων και λογοκρίνοντας (με τη μέθοδο της αποσπασματικότητας) τα πρακτικά του πρωτόδικου. Διάβασε, λοιπόν, αποσπάμετα από εφημερίδες της 18ης Ιουλίου 2002, που ανέφεραν ότι την προηγουμένη συνελήφθη στους Λειψούς ο Αλ. Γιωτόπουλος, που ζούσε με το φευδώνυμο Μ. Οικονόμου και φέρεται ως ο αρχηγός της 17Ν. Στη συνέχεια άρχισε ο αυτοσχεδιασμός: ο Γιωτόπουλος συνελήφθη στις 17 Ιουλίου και μεταφέρθη-

κε ομέσως στην Αθήνα με ελικόπτερο. Διακτυλοσκοπήθηκε τις πρώτες πρωινές ώρες της 18ης Ιουλίου από το Γιαννακούρη και ταυτοποιήθηκαν τα αποτυπώματά του με αποτυπώματα από τις γιάφκες και μετά διακτυλοσκοπήθηκε για δεύτερη φορά στις 19 Ιουλίου με τη διαδικασία ρουτίνας που ακολουθείται για κάθε έναν που συλλαμβάνεται!

Ο διορισμένος συνήγορος (Γ. Κάβουρας) είπε δυο-τρία πραγματάκια τυπι-

κά, χωρίς να τα βάλει με τις προφανείς τερατωδίες της εισαγγελέα. Αυτό το έκανε η Γ. Κούρτοβικ. Πώς είναι δυνατόν –είπε- να έρχεται εδώ εκπρόσωπος της κατηγορούσας αρχής και να επικαλείται εφημερίδες για να αντοποδείξει δημόσια έγγραφα; Δεν αμφισβητείται ότι ο Αλ. Γιωτόπουλος συνελήφθη στους Λειψούς στις 17 Ιουλίου. Ομως, έχουμε μια έκθεση σύλληψης που συντάσσεται και υπογράφεται στις 18 Ιουλίου, ώρα 18:10' και μια έκθεση δακτυλοσκόπησης στις 19 Ιουλίου. Μια έκθεση δακτυλοσκόπησης που δεν είναι από το τμήμα που κάνει τις δακτυλοσκοπήσεις ρουτίνας για κάθε συλλαμβανόμενο. Είναι μια έκθεση δακτυλοσκόπησης που διενεργεί ο ίδιος ο Γιαννακούρης. Αυτός παίρνει τα αποτυπώματα του Γιωτόπουλου, αυτός υπογράφει την έκθεση. Γ' αυτό και η οχετική συζήτηση στην πρώτη δίκη (η συνήγορος διάβασε ολόκληρο το διάλογο από τα πρακτικά) έκλεισε με τη φράση του προέδρου Μ. Μαργαρίτη: «Δηλαδή στις 19». Καθαρά πράγματα: στις 19 έγινε η δακτυλοσκόπηση και αυτό παραδέχτη-

κε ο Γιαννακούρης.

Τοποθέτηση έκανε και ο Χρ. Ξηρός, που κατηγόρησε την εισαγγελέα για οπορτουνισμό ή, απλοελληνικά, άκρωτο καιροσκοπισμό, όπως είπε. Θύμισε, ότι στην αρχή της δίκης κατέθεσε δημοσιεύματα εφημερίδων, που προσαντίγγειλαν τι θα ομολογούσε, μία βδομάδα πριν τη σύλληψη του! Τότε, η εισαγγελέας και η πολιτική αγωγή είχαν πει ότι αυτά τα δημοσιεύματα δεν αποδεικνύουν τίποτα. Τώρα έρχεται η εισαγγελέας και επικαλείται εφημερίδες για άλλο ζήτημα. Εγώ συμφωνώ μαζί της –κατέληξε ο Χρ. Ξηρός- να φέρουμε εφημερίδες. Γιατί ο εφημερίδες αποδεικνύουν ότι η προανακριτική απολογία μου είναι εξολοκλήρου κατασκευασμένη. Εύστοχα, επισής, επισήμανε, ότι αν υπήρχε δεύτερη έκθεση δοκτυλοσκόπησης, θα έπρεπε να την είχαν φέρει. Πού είναι, όμως; Για το τέλος κράτησε το «καρφί», απευθυνόμενος με νόημα προς την εισαγγελέα: «Γώρα γίνανε άτυπα πρακτικά». Πρόσχματι, η εισαγγελέας, που είχε ξεσηκώσει ολόκληρο θόρυβο για να μη διαβαστούν τα απομαγνητοφωνημένα πρακτικά της πρώτης δίκης, τώρα όχι μόνο τα χρησιμοποιήσε αλλά και τα χαρακτήρισε «άτυπα πρακτικά»!

Εμείς θα συμπληρώναμε τα εξής: η εισαγγελέας με την ανάγνωση των εφημερίδων, ουσιαστικά επιβεβαίωσε αυτό που από την πρώτη δίκη κατήγγειλαν ο Γιωτόπουλος και οι υπερασπιστές του. Οι εφημερίδες της 18ης Ιουλίου, που διάβασε, αναφέρουν ότι συνελήφθη ο Αλέξανδρος Γιωτόπουλος που ζούσε ως Μιχάλης Οικονόμου. Και μάλιστα ακόμη και πρωινές εφημερίδες (διάβασε το «Βήτμω»). Πού το ήξεραν οι εφημερίδες, ακόμα και οι υποθέσουμε ότι η πρώτη δακτυλοσκόπηση (αυτή που εξακολουθεί να είναι δακτυλοσκόπηση φάντασμα) έγινε τις πρωινές ώρες της 18ης Ιουλίου; Δεν προλάβαιναν να τυπώσουν μια τέτοια πληροφορία, ακόμα και άν την έπαιρναν ομέσως. Ποιο είναι το συμπέρασμα; Ο Γιωτόπουλος ήταν «στομπαρισμένος» και προορίζαμενος για το συγκεκριμένο ρόλο που του αποδόθηκε, γ' αυτό και ομέσως μετά τη σύλληψή του ο Διώτης έδωσε στις εφημερίδες την είδηση «πιάσαμε τον αρχηγό», είναι ο Γιωτόπουλος, Ζούσε ως Οικονόμου». Η δακτυλοσκόπηση δεν τους ήταν απαραίτητη, γιατί ήξεραν πολύ κολά ποιον έπιστεναν και τι ρόλο θα του απέδιδαν. Γ' αυτό και την άφησαν τελευταία. Την έκαναν στις 19 Ιουλίου, χωρίς να προσέξουν ότι είχαν ανακοινώσει «ταυτοποίηση αποτυπωμάτων» από τις 18 Ιουλίου. Είναι ένα από τα συνηθισμένα γραφειοκρατικά λάθη των μπάτων, που μες στη βιασύνη τους δεν προσέχουν όλες τις λεπτομέρειες.

Το δικαστήριο, όπως αναμενόταν, απέρριψε ως αβάσιμες όλες τις ενστάσεις των κατηγορούμενων. Για πρώτη φορά, μάλιστα, έδωσε και μια σύντομη νομική επιχειρηματολογία. Το χαρτί με τις διακυτολοσκοπήσεις το χαρακτήρισε έγγραφο, αποφεύγοντας το σκόπελο να το χαρακτηρίσει πραγματογνωμοσύνη, που θα ήταν παράνομη. Τα υπόλοιπα χαρτιά τα χαρακτήρισε πραγματογνωμοσύνες, που είναι έγκυρες γιατί έγιναν από κρατικό εργαστήριο! Την ένσταση της υπεράσπισης Καρατσώλη, ότι η πραγματογνωμοσύνη που τον αφορούσε έγινε μετά την παραπομπή του σε τακτική ανάκριση, την απέρριψε ως αβάσιμη με το επιχείρημα ότι το έγκλιμα της «συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση» είναι διαρκές και επομένως η Ασφάλεια δικαιούνταν να συνεχίζει τις δικές της έρευνες! Μονά-ζυγά δικά τους δηλαδή και στα σκουπίδια τα δικαιώματα των κατηγορούμενων.

Το μόνο σημείο που το δικαστήριο δεν δέχτηκε αυτούσια την εισήγηση της εισαγγελίας ήταν αυτό που αφορούσε τα

αποτυπώματα του Γιωτόπουλου. Απέριψε μεν την ένσταση ως αβάσιμη, με το επιχείρημα ότι το έγγραφο έχει ήδη αναγνωστεί, σημείωσε όμως ότι ο ισχυρισμός συνάπτεται με την ουσία της υπόθεσης, δεδομένου ότι ο κατηγορούμενος αρνείται τις πράξεις που του αποδίδονται. Αφρεσ δηλαδή ανοιχτό το ζήτημα, χωρίς να υιοθετήσει τον... πρωτότυπο ισχυρισμό της εισαγγελέα περί δύο δακτυλοσκοπήσεων.

Αφού απέρριψε δυο ακόμα ενστάσεις για μη ανάγνωση συγκεκριμένων εγγράφων (τις υπέβαλον οι Γ. Γκουντούνας και Γ. Σταμούλης), το δικαστήριο προχώρησε στην ανάγνωση όλων των πραγματογνωμοσύνων.

■ 115η συνεδρίαση
Τετάρτη, 12.7.06

Η συνεδρίαση συνεχίστηκε με την ανάγνωση εγγράφων και προγματογνωμοσυνών σχετικά με τα λεγόμενα πειστήρια. Δηλαδή, με αντικείμενα που φέρονται ότι βρέθηκαν στις γιάφκες της 17Ν στην Πάτριου 84 στα Πατήσια και τη Δαμάρεως 73 στο Παγκράτι. Λέμε «φέρονται ότι βρέθηκαν», γιατί –όπως θα δούμε στη συνέχεια- κάθε αλλο παρά βέβαιο είναι ότι βρέθηκαν εκεί. Οι συνήγοροι υπεράσπισης έκαναν παρεμβάσεις και σχόλια επί των εγγράφων που διαβάζονταν. Τα παραθέτουμε εν περιλήψει.

Η υπεράσπιση Τζωρτζάτου αφιούσητης ευθέως έντυπο (τρία φύλλα χαρτιού με σημειώσεις και σχεδιαγράμματα) που αποδόθηκαν στον Τζωρτζάτο. Πρόκειται για το περιβόητο ηλεκτρονικό σχεδιαγράμμα, που δεν υπήρχε από την αρχή στη δικογραφία, αλλά ενσωματώθηκε σ' αυτή μερικούς μήνες μετά την έναρξη της πρώτης δίκης (το Μάρτιο του 2003). Πρόκειται για τις γνωστές παρεμβάσεις της Αντιτρομοκρατικής στη δίκη, που μετέτρεψαν την κατηγορία σε κινούμενη άρμο, όπως είχε καταγγείλει τότε η υπεράσπιση. Ανάλογα με τα αποδεικτικά ζόρια που εμφανίζονταν στη δίκη, «έσκαγαν μύτη» μερικά καινούργια «πτειστήρια», αφού η έρευνα συνεχίζοταν. Εποι, ο κατηγορούμενος που αφιούσητης την κατηγορία δεν ήξερε ποια του ξημερώσει η επόμενη μέρα. Εν προκειμένω, η Αντιτρομοκρατική διέπτοαξε, μια αικόνα από τις

κρατικούς ιεράπορους μια ακόμη από τη συνήθεις γκάφες των μπάτωσων. Εφεραν τρία φύλλα χαρτιά που υποτίθεται ότι βρέθηκαν σ' ένα συγκεκριμένο σημείο στη γιάφκα της Πάτρας. Ομως, στις φωτογραφίες που οι ίδιοι οι ασφαλίτες τράβηξαν, αυτά τα χαρτιά δεν υπάρχουν στο σημείο που υποτίθεται ότι βρέθηκαν. Γ' αυτό και η υπεράσπιση Τζωρτζάτου αφιοβίζητος ότι βρέθηκαν εκεί και επίσης αμφισβήτησε ότι τα συγκεκριμένα χαρτιά είναι αυτά που ελέγχαν οι γραφολόγοι το Μάιο του 2003 (παρανόμως, έτσι κι αλλιώς). Υπέβαλε δε αίτημα να προσκομιστούν τα πρωτότυπα αυτών των χαρτιών και δχι αντίγραφα.

Ο Π. Ρουμελιώτης «τσάκισε» ένα από τα επιχειρήματα με βάση τα οποία το πρωτόδικο δικαστήριο καταδίκασε τον Ν. Παπαναστασίου για συμμετοχή στην 17Ν. Συγκεκριμένα, στην απόφαση ως στοιχείο ενοχής αναφέρεται η ανεύρεση στη γιάφκα της Πάτρου απέντας στην οποία υπάρχει και γραφή του Παπαναστασίου. Όμως, κανένα από τα 1251 πειστήρια δεν αναφέρεται σ' αυτή την ατζέντα. Αντίθετα, σε έγγραφο που έχει ήδη αναγνωστεί αναφέρεται ότι σε έρευνα που έγινε στο σπίτι και στο εργαστήριο του Παπαναστασίου, μετά τη σύλληψή του, βρέθηκε και μια ατζέντα με διάφορες γραφές, μία από τις οποίες είναι δική του. Επομένως, αυτή η ατζέντα βρέθηκε στο σπίτι του και είναι λογικό να φέρει και τη δική του γραφή. Το πρωτόδικο δικαστήριο, θέλοντας να «πλουτίσει» την επιχειρηματολογία του για ενοχή του

Παπαναστασίου, έκανε τη λαθροχειρία να πάρει τη συγκεκριμένη απέξτα από το σπίτι του και να τη «μεταφέρει» στην Πάτρα.

Οταν ήρθε η ώρα να καταθέσει ο προγματογνώμονας της Ασφάλειας Μακρής, η υπεράσπιση Τζωρτζάτου υπέβαλε ένσταση για το συγκεκριμένο έγγραφο, σημειώνοντας ότι, πέραν των άλλων, η προγματογνωμοσύνη έγινε και καθ' υπέρβαση της εντολής που δόθηκε από την αρμόδια δικαστική αρχή (η εντολή αφορούσε γραφολογική προγματογνωμοσύνη σε έγγραφα που κατασχέθηκαν από το εργαστήριο του Τζωρτζάτου και όχι στα χαρτιά που φέρονται να βρέθηκαν στην Πάτμου). Η εισαγγελέας πρότεινε, φυσικά, την απόρριψη της ένστασης. Εμφανίστηκε, δώμας, στο δικαστήριο και πάλι ο Ηλ. Αναγνωστόπουλος, ο μόνος από την πολιτική αγωγή που έχει υπαλληλο του γραφείου του στη δίκη και ενημερώνεται ανελλιπώς, για να παρεμβαίνει κάθε φορά που η υπεράσπιση «βάζει δύσκολω» στο δικαστήριο. Ο Αναγνωστόπουλος προσπάθησε να μεταφέρει το ζήτημα από το αυστηρά δικονομικό επίπεδο σ' ένα επίπεδο «χαλαρής» αντιμετώπισης μέσω λογικοφανών ισχυρισμών. Οι δικονομικοί κανόνες έτσι κι αλλιώς έχουν γίνει λαστιχο σ' αυτή τη δίκη. Οταν πρόκειται να χρησιμοποιηθούν σε βάρος των κατηγορούμενων, επιλέγεται το μοντέλο της αιστηρής εφαρμογής τους. Οταν πρόκειται να χρησιμοποιηθούν υπέρ των κατηγορούμενων, τότε επιλέγεται το πιο διασταλτικό μοντέλο που μπορεί να υπάρξει. Ο Αναγνωστόπουλος το είπε σχεδόν ευθέως: Εδώ δεν είμαστε στον Αρειο Πάγο για να εξετάζουμε την τυπική εφαρμογή, για να δούμε αν υπάρχει απόλυτη ακυρότητα! Πέρα από τα δικονομικά ζητήματα, οικτρή ήταν η προσπάθειά του να ξεφύγει από το προγματικό ζήτημα των φωτογραφιών του χώρου της γιάφκας, που δεν δείχνουν πουθενά τα τρία χαρτιά που αποδίδονται στο Τζωρτζάτο. Δεν τραβήχτηκαν -είπε- με ειδικό φακό, που ζουμάρει, γ' αυτό και δε φαίνονται! Ελεος, κ. Αναγνωστόπουλε. Τρία φύλλα χαρτιού A4 στο πάτωμα θα φαίνονταν σε οποιαδήποτε φωτογραφία. Ακόμα και σ' αυτή που θα τραβούσες εσύ ο ίδιος με μια φτηνή φωτογραφική μηχανή του εμπόρου.

Ο συνήγορος του Τζωρτζάτου ξεκίνησε να δευτερολογήσει αναφέροντας ότι στα δύσκολα κάθε φορά επιστρατεύεται ο εκλεκτός συνήγορος πολιτικής αγωγής των αλλοδαπών θυμάτων. Ο Αναγνωστόπουλος ενοχλήθηκε, διέκοψε τον Μυλωνά και ζήτησε να διευκρινίσει τι εννοεί με το «επιστρατεύεται» και να σταματήσουν τα «περί αλλοδαπών θυμάτων και άλλες ανοησίες». Ο Μυλωνάς «τα πήρε στο κρανίό», ζήτησε να ανακαλέσει ο Αναγνωστόπουλος, βρόντηξε το μικρόφωνο και έφυγε σχεδόν τρέχοντας από την αίθουσα. Κι ενώ το δικαστήριο αμήχανο προσπαθούσε να διασκεφθεί στην έδρα, τη λύση έδωσε ο αναπληρωτής εισαγγελέας, που είχε την ψυχραιμία να κοιτάξει το ρολόι του και να δει ότι ήταν η ώρα του μεσημεριανού διαλείμματος για το γεύμα των κρατούμενων. Το πρότεινε στο δικαστήριο και έτσι η ένταση εκτονώθηκε με το καθιερωμένο διάλειμμα. Μετά το διάλειμμα, οι δυο πλευρές ενέμειναν στις απόψεις τους, αλλά σε χαμηλούς τόνους (ο Μυλωνάς ζήτησε να του δοθεί αντίγραφο των πρακτικών για να παραπέμψει τον Αναγνωστόπουλο στο Δικηγορικό Σύλλογο), ενώ ο συνήγορος του Τζωρτζάτου ολοκλήρωσε τη δευτερολογία του, που τα βασικά της σημεία επανέλαβε και τρίτη φορά, γιατί η εισαγγελέας δήλωνε ότι δεν αντιλαμβάνεται το αίτημα. Το δικαστήριο απέρριψε το αίτημα και η πραγματικόνωμοσύνη αναγνώστηκε ολόκληρη.

ΣΥΜΗ-ΩΣΕΙΣ

* Ασπρα σπίτια κόντρα στο γαλάζιο, εκτυφλωτικό φως. Πανέμορφες Κυκλαδες, καταδίκασμένες να σαρώνονται ακόμα από τις πειρατικές επιδρομές...

* «Όνειρεύομαι μια μεγάλη επανάσταση, χιλιάδες νέοι με σακίδια ν' ανεβαίνουν στα βουνά για ν' ακούσουν τη φωνή τους, να γράφουν ποιήματα, να κάνουν τα κορίτσια ευτυχισμένα και τα γηραιότερα κορίτσια ακόμα πιο ευτυχισμένα» (Jack Kerouac – «Οι αλήτες του ντάρμα»).

* Επερχορνισμένο, αλλά πολύ μας άρεσε η αργοψημένη (σε φούρνο με ξύλα) μεσογειακή πίτσα (το ι με ου) που κέρασε η Ιταλία στην Γερμανία. Οσο για τον τελικό και τον Ζίζου (άκου Ζίζου!) αχθείτε κε Πάπια, αχ... (αναφέρομαι στα σχόλια του προηγούμενου Κοντρόφυλλου).

* «Στο μισό διάστημα των φυλακών Κορυδαλλού ως το 2007» δήλωσε ο Παπαληγούρας. Τι έγινε, κλείστηκε καμάρα χοντρή δουλειά με ελικόπτερα;

* Κάποτε ήμαστε σύμφωνοι με το σύμφωνο της Βαρσοβίας, σύμφωνα με το οποίο συμφωνήθηκε σαν συμφωνική ορχήστρα η ασυμφωνία με τη δύση.

* Κυκλοφόρησε βίντεο με αμερικάνικο πεζοναύτη που τραγουδάει το πώς σκότωσε μια ιρακινή οικογένεια. Την ίδια ώρα, κυκλοφορούν ανεπιθεβαίωτες φήμες για διακίνηση πορνογραφικού υλικού στο διαδίκτυο από ιρακινούς (βλέπε και παλαιότερες αναφορές της στήλης στην πούτζα της Φαλούτζα).

* «Άν θυγάτης θυγάτης, κερδίζει ο Πειραιάς», δήλωσε ο ίδιος ο μετριόφρων υπουργός. Και η Κοκκινοσκουφίτσα σκέφτεται πως δεν γνωρίζει παιδί στρατιωτικού χωρίς απωθημένα. Εσείς;

* Το κράτος (συγνώμη για τη λέξη) που διαρρηγνύει τα ιμάτια του για τα επικίνδυνα ολισθήματα των νέων, ξετάζει την υποχρεωτική στράτευση στα δεκαεννιά.

* «Από κάτω απ' το ραδίκι κάθονται δυο πιτσίρικοι / κι ετοιμάζουν πικέτα με βρισιές για την Μαριέτα» (από την ποιητική συλλογή «την παιδεία τα παιδία χέζει – χάριν παιδίας» της Κοκκινοσκουφίτσας).

* Μερικοί άνθρωποι ξέρουν καλά ν' ανοίγουν δρόμους. Κι όταν τους εγκαταλείπουν, ξέρουν ακόμη καλύτερα να ξανανοίγουν νέους. Γκρεμίζουν, γιατί είναι αυτοί που χτίζουν και μπορούν να το ξανακάνουν, όπως έλεγε κι ο Nicola Sacco. Μωρά στη φωτιά, Ξύλινα Σπαδιά και τώρα μόνος με δεύτερο δίσκο. Μπράβο Παύλο Παυλίδη.

* Μητρόπολη Παροναξίας υπάρχει. Γιατί όχι και Σαμουνισύρου;

* Τώρα δυμηθήκε την εγκατάλειψη των νησιών και την Τήλο ο Giorgakis. Καμιά κριτική και καμιά βρισιά δεν μπορεί να χωρέσει αυτό που πρέπει να ειπωδεί.

* Και για όσους δέλουν άλλη μια επιβεβαίωση, ΛΑΟΣ στηρίζει Χάρρου Κλυνν. Το πιάσατε το υπονοούμενο...

* Δεν έχει ξαναγίνει. Να λες στους πελάτες σου να καταναλώνουν λιγότερο αυτό που πουλάς! Ειδες η ΔΕΗ;

* Για επίδεση από το διάστημα ετοιμάζονται οι αμερικάνοι. Εδώ που τα λέμε δεν έχουν άδικο. Από κει δια τους έρθει, από το διάστημα μεταξύ Μεσογείου και Ειρηνικού.

* Μέχρι και 12.500 δολάρια πρόστιμο δια πληρώνουν στην Κίνα όσα ΜΜΕ λένε την αλήθεια, χωρίς κρατική έγκριση, Αλέκα μου.

* Στην Ελλάδα, όσοι δεν κόβουν εισιτήριο στα λαοφορεία, δια πληρώνουν την αξία του στο εξηκονταπλάσιο. Γιατί ακόμα δεν μάθαμε κατεβαίνοντας να δίνουμε το εισιτήριο σ' αυτόν που ανεβαίνει.

* Γύρω – γύρω όλοι η συνέντευξη Παξινού (ποιας Καττίνας ρε;) για τις συνδήκες κράτησης στον Κορυδαλλό. Ούτε μία αναφορά στην αιχμή του δόρατος. Στους πολιτικούς κρατούμενους, αλλά ξέχασα, δεν έχουμε τέτοιους στη χώρα μας. Μόνο Καραγκιόζης.

* Πολύ χοντρά (μπράβο) τα έγραφε ο Γιώργος Σταματόπουλος στην Ελευθεροτυπία για τους ισραηλινούς αλλά ποιο παχύδερμο ν' ακούσει;

* «Θάνατος οι λεροί και ασήμαντοι δρόμοι, με τα λαμπρά μεγάλα ονόματά τους» [Κώστας Καρυωτάκης – «Πρέβεζα»].

Kοκκινοσκουφίτσα

Ευρώπη και ΗΠΑ δείχνουν το δρόμο

Το όραμα των κομμάτων εξουσίας στη χώρα μας, να γίνουμε Ευρώπη στην πανεπιστημιακή εκπαίδευση στην «πολιτισμένη» Ευρώπη αφορά στην ουσία μια προνομιούχα ελίτ.

Μαθαίνουμε, λοιπόν, ότι στη Γερμανία, οι φοιτητές «έχουν την απόλυτη ελευθερία να επιλέξουν τα συγγράμματα», τα οποία όμως αγοράζουν με δικά τους έξοδα. Τις μέρες αυτές, μάλιστα, επιχειρείται και η επιβολή διάστασης στην Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία τις περιγραφές ελλήνων καθηγητών σε μεγάλα Πανεπιστήμια της Ευρώπης και της Αμερικής για τα εκεί ισχύο-

ντα και βλέπεις ξεκάθαρα ότι η πανεπιστημιακή εκπαίδευση στην «πολιτισμένη» Ευρώπη αφορά στην ουσία μια προνομιούχα ελίτ.

Μαθαίνουμε, λοιπόν, ότι στη Γερμανία, οι φοιτητές «έχουν την απόλυτη ελευθερία να επιλέξουν τα συγγράμματα», τα οποία όμως αγοράζουν με δικά τους έξοδα. Τις μέρες αυτές, μάλιστα, επιχειρείται και η επιβολή διάστασης στην Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία τις περιγραφές ελλήνων καθηγητών σε μεγάλα Πανεπιστήμια της Ευρώπης και της Αμερικής για τα εκεί ισχύοντας.

Στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης δεν διανέμονται δωρεάν συγγράμματα. Βασική πηγή γνώσεων (π.χ. σημειώσεις κ.λπ.) είναι οι καλά οργανωμένες βιβλιοθήκες του Πανεπιστήμιου, για τις περαιτέρω γνώσεις που απαιτούνται για την παρακολούθηση

των μαθημάτων και την επιτυχία στις εξετάσεις, για να αντιληφθείτε τι γίνεται, ανατρέξτε απλώς στην αρχική πρόταση. Τα κολέγια του πανεπιστήμιου είναι πάνω κάτω ιδιωτικοί οργανισμοί. Υπάρχει απόλυτο δρόμο στη διάρκεια της φοίτησης. Δε νοείται να ξαναδώσει κανένας μάθημα. Αν κοπείς σε ένα, τότε χάνεις όλη τη χρονιά. Αν χάσεις τη χρονιά δυο φορές, αποβάλλεσαι από το Πανεπιστήμιο. Η εισαγωγή στο συγκεκριμένο Πανεπιστήμιο (κέντρο αριστείας) γίνεται ύστερα από εξετάσεις και μια ειδική συνέ-

ποτέ παντογράφου, που θα αποτυπώσει μια γραφή όπως ακριβώς υπάρχει στο πρωτότυπο. Με όλες τις λεπτομέρειες και με την ακριβή πίεση γραφής, αφού – όπως παραδέχτηκε – αυτή είναι μετρήσιμη και ψηφιοποίησιμη. Το σημείο που οδήγησε τα πρόγραμμα το Γκουντούνας ενόχλησε την έδρα (γιατί άραγε;). Ο μερικός μόνο ερωτήσεις από το συνήγορο Π. Ρουμελιώτη για να διαλυθεί είς τα εξ ανυπέτθη η «επιστημοσύνη» και το «κύρος της αυθεντίας» του Μακρή, αφού συνελήφθη να αντιφέσει ακόμα και στην επίπεδο ορισμών (ως γνωστόν, ο ορισμός, ο παραδοχές, αποτελούν τη βάση κάθε επιστήμης. Άλλα έλεγε στην πρώτη δίκη για το ποιο δείγμα μπορεί να χαρακτηριστεί «επαρκής γραφή», άλλα πράγματα υποστήριξε σήμερα. Οταν ο συνήγορος της επιστήμαν, ο Μακρής απλά υποστήριξε ότι και το ένα και το άλλο είναι σωστά!! Είναι σαν τις τρεις διαφορετικές εκδοχές που παρουσίασε ο Γιαννακούρης στη δεύτερη δίκη για τον ΕΛΑ για να υποστηρίξει ότι τα αποτυπώματα δε μεταφέρονται. Τελικά, όλοι οι ασφαλίτες «ειδικοί» είναι της ίδιας κοπής. Με όλα όσα απάντησε στο Ρουμελιώτη ο Μακρής επιβεβαίωσε ότι αυτό που ονομάζεται γραφολογία είναι μια καθαρά υποκειμενιστική τέχνη, στην οποία χωρεί κάθε ειδούς αυθαιρεσία (γ' αυτό και η συνήθηση εικόνα στα δικαστήρια είναι η αντιπαράθεση γραφοβολών, που υποστηρίζουν τα ακριβώς αντίθετα). Οταν, λοιπόν, αυτή ασκείται από το στριμωγμα του Ρουμελιώτη να παραδεχτεί τον υποκειμενισμό, επέμενε ότι τα αποτελέσματά του είναι 100% σήμουρα!

Το έργο της αποδόμησης της «επιστημοσύνης» ολοκλήρωσε ο Γ. Γκουντούνας, που ως (και) μαθηματικός χειρίστηκε καλύτερα τα τεχνικά ζητήματα. Με τις ερωτήσεις του ο Μακρής παραδέχτηκε ότι μια γραφή μπορεί να ψηφιοποιηθεί και να αποθηκευτεί και ως προς τις τρεις διαστάσεις της (πλάτος, ύψος και βάθος, δηλαδή πίεση γραφής). Μετά, όμως, υποστήριξε ο Μακρής, αυτή η αποθηκευμένη γραφή δε μπορεί να αναπαραχθεί! Μα είναι δυνατό να λέγονται τέτοια πράγματα (να το ξαναπούμενο πολιτικό κλίμα, μπορούμε να καταλάβουμε πρόσω αφερόληπτα είναι τα αποτελέσματά της. Και όμως, ο Μακρής, μολονότι αναγκάστηκε από το στριμωγμα του Ρουμελιώτη να παραδεχτεί τον υποκειμενισμό, επέμενε ότι τα αποτελέσματά του είναι 100% σήμουρα!

Το έργο της αποδόμησης της «επιστημοσύνης» ολοκλήρωσε ο Γ. Γκουντούνας, που ως (και) μαθηματικός χειρίστηκε καλύτερα τα τεχνικά ζητήματα. Με τις ερωτήσεις του ο Μακρής παραδέχτηκε ότι μια γραφή μπορεί να ψηφιοποιηθεί και να αποθηκευτεί και ως προς τις τρεις διαστάσεις της (πλάτος, ύψος και βάθος, δηλαδή πίεση γραφής). Μετά, όμως, υποστήριξε ο Μακρής, αυτή η αποθηκευμένη γραφή δε μπορεί να αναπαραχθεί! Μα είναι δυνατό να λέγονται τέτοια πρ

ντευξή. Δεν υπάρχει καν η έννοια του ασύλου.

Στην Αγγλία, γενικά, υπάρχει όριο φοίτησης. Στους φοίτητές, συνήθως, δίνεται ένα περιθώριο να ξαναδώσουν κάποια μαθήματα. Αν δεν περάσουν όμως πολλά μαθήματα, χάνουν τη χρονιά και αν την ξαναχάσουν παίρνουν πόδι απ' τα Πανεπιστήμια. Για την εισαγωγή στα AEI υπάρχουν ειδικές εξετάσεις, ανάλογα με το αντικείμενο και το κάθε Πανεπιστήμιο επιλέγει τους φοίτητές ανάλογα με τους βαθμούς στις ειδικές εξετάσεις και την αίτηση των υποψηφίων, τους οποίους βάζουν να γράψουν και ειδική έκθεση για να αξιολογηθούν και συνεκτιμηθούν και άλλα στοιχεία (σ.σ. προφοράς της προσωπικότητας και της τοπέτης τους).

Στο Πανεπιστήμιο της N. Υόρκης, οι φοίτητές αγοράζουν τα συγγράμματα από το βιβλιοπωλείο του Πανεπιστήμιου (σ.σ. και μπήνες εκδοτικές το Πανεπιστήμιο!). Τα Πανεπιστήμια είναι γενικώς «μη κερδοσκοπικά». Υπάρχουν όμως και Πανεπιστήμια της Πολιτείας όπου τα διδάκτρα είναι χαμηλά (σ.σ. προφοράς για τα πλησίον της πλέμπταις στρώματα). Ο μέσος φοιτητής της Ιατρικής αποφοιτά με 80.000 δολάρια. Δίνονται χαμηλότοκα φοιτητικά δάνεια, που ο απόφοιτος αποπληρώνει όταν αρχίσει να εργάζεται. Υπάρχει ελάχιστος αριθμός μαθημάτων, που μπορεί να διαλέξει ένας φοιτητής. Εάν κοπεί σ' ένα μάθημα του γίνεται φροντιστήριο απ' τους καθηγητές (σ.σ. το να τον διώξουν αφέσως απ' το Πανεπιστήμιο, όταν πληρώνει τόσο ακριβά τις σπουδές είναι κομματάκι βαρύ). Φυσικά δεν υπάρχουν απεριόριστες δυνατότητες για να δώσεις ένα μάθημα εάν κόβεσαι. Η εισαγωγή γίνεται βάσει της βαθμολογίας των εξετάσεων αξιολόγησης και συνέπειας. Για άσυλο ούτε συζήτηση. Η security του Πανεπιστήμιου κόβει και πρόστιμα στους φοιτητές.

Στην «πρωτοπόρο» χώρα του Γαλλικού διαφωτισμού δεν επιδοτείται κανένα σύγγραμμα. Δεν υπάρχει συγκεκριμένο όριο φοίτησης, αλλά υπάρχει ένας ορισμένος οριθμός εξεταστικών περιόδων. Εάν κοπεί κάποιος σ' ένα μάθημα δυν ψορές δεν μπορεί να δώσει τρίτη (σ.σ. όχι Γιάννης, Γιαννάκης δηλαδή). Ασύλο δεν υπάρχει. Η αστυνομία μπορεί να μπουκάρει στο Πανεπιστήμιο με άδεια του πρύτανη και τότε αυτό δε θεωρείται παραβίαση.

Ολα αυτά τα Πανεπιστήμια αναφέρονται στη λίστα των 70 «κορυφούμενων» Πανεπιστημίων του κόσμου. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, και τα κριτήρια με τα οποία γίνεται αυτή η αξιολόγηση των ιδρυμάτων. Οι δεσμεύσεις έναντι της ΕΕ, με τις οποίες μας βομβαρδίζουν συνεχώς ο Καραμανλής και η Μαριέττα Γιαννάκου, έχουν γεύση από αυτό ακριβώς το «μενού» που περιγράψαμε παραπάνω. Και το νομοσχέδιο είναι ένας σχηταρμάς πανεπιστημιακών δεδομένων Ευρώπης και ΗΠΑ.

■ Οι Γερμανοί φοιτητές στο δρόμο

Μέσα στις επόμενες μέρες χιλιάδες γερμανοί φοιτητές ετοιμάζονται να πάρουν μέρος στο παγγερμανικό συλλαλητήριο της Φρανκφούρτης, για την επιβολή διδάκτρων από 500 έως και 1500 ευρώ το εξάμηνο στα δημόσια Πανεπιστήμια. Την προηγούμενη εβδομάδα φοιτητές κατέλαβαν συμβολικά το κτίριο του υπουργείου Παιδείας και Επιστημών στο Βισμπάντεν, πρωτεύουσα του κρατιδίου της Εσσης, ζητώντας να επιτρέπεται η ελεύθερη πρόσβαση όλων των κοινωνικών στρωμάτων στη μόρφωση.

Το κίνημα στη Γερμανία εξαπλώνεται και εντείνεται η αντιπαράθεση μεταξύ των φοιτητών και των κυβερνήσεων πέντε ομόσπονδων κρατιδίων. 15.000 φοιτητές πήραν μέρος στις παγγερμανικές διαδηλώσεις της περασμένης Πέμπτης στο Βισμπάντεν και το Αμβούργο.

Οι προτροπές της Μπολόνια, του ΟΟΣΑ, του κεφαλαίου, που επιθυμεί την εκπαίδευση-εμπόρευμα, όπου πάνε να εφαρμοστούν προκολούν θυελλώδεις αντιδράσεις και γεννούν κινήματα. Και αυτό μας γεμίζει αισιοδοξία!

Υπουργοί γλάστρες σε φιέστες πολυεθνικών

ΣΤΙΣ 11 Ιούλη του 2006 έγινε στον Ασπρόπυργο η τελετή θεμελίωσης του νέου εργοστασίου της πολυεθνικής αμερικανικής εταιρίας Φίλιπ Μόρρις. Σ' αυτή παρέστη σύσωμη η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Ανάπτυξης (Δ. Σιούφας, Α. Νεράντζης και Σ. Παπαδόπουλος, υπουργός, υφυπουργός και γενικός γραμματέας βιομηχανίας). Ο Δ. Σιούφας, που από το Δεκέμβρη του 2004 που ψηφίστηκε ο νέος «αναπτυξιακός» νόμος 3299 πρωτοστατεί στον εκθειασμό του ως σημαντικό αναπτυξιακό εργαλείου της χώρας, άρδαξε την ευκαιρία για να βγάλει έναν δεκάριο για τη μεγάλη αυτή «επένδυση» της Φίλιπ Μόρρις, σημειώνοντας ότι ολή η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Ανάπτυξης με την παρουσία της σ' αυτή την τελετή θέλει να στείλει ένα μήνυμα επιχειρηματικότητας και ανταγωνιστικότητας. Απέψυγε, όμως, να κάνει την παραμικρή αναφορά στις νέες θέσεις εργασίας που θα δημιουργηθούν από τη Φίλιπ Μόρρις, γιατί από τη μια η κυβέρνηση του με το νόμο 3299 κατάργησε την υποχρέωση των καπιταλιστών να δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας προκειμένου να πάρουν κρατική χρηματοδότηση, ενώ από την άλλη γνωρίζει καλά ότι η Φίλιπ Μόρρις θα απολύσει και άλλες εκαποντάδες εργάτες, πέρα από τους 200 της περιβόλητης εθελούσιας εξόδου, πριν εγκατασταθεί στον Ασπρόπυργο.

Αναφέρομενος στο ύψος της εγκριθείσας «επένδυσης», ο υπουργός Ανάπτυξης ανέβασε για μια φορά ακόμη το ύψος της σε 100 εκατ. ευρώ, ενώ γνωρίζει ότι η εγκριθείσα δαπάνη ανέρχεται σε 66,42 εκατ. ευρώ από τα οποία 20 εκατ. ευρώ (το 30,11%) είναι η κρατική χρηματοδότηση. Η επιμονή του αυτή για το ύψος της επένδυσης μας δίνει το δικαίωμα να ισχυριστούμε, ότι Δ. Σιούφας και οι ιδιοκτήτες της Φίλιπ Μόρρις στην πρόσφατη διεύθυνσης προτίθενται να βάλουν σεβαρά προβλήματα από τη ΔΕΗ στον Ασπρόπυργο, πότε ότι επισκέφτηκαν το Αγρίνιο. Εμείς από την πρώτη στιγμή, μαζί με τους συντρόφους της

λευταίους και άλλη κρατική χρηματοδότηση. Αν τελικά συμβεί αυτό, η Φίλιπ Μόρρις θα πάρει άλλα 10 εκατ. ευρώ κρατική επιχορήγηση. Δεδομένου ότι με την παράργαρο 12 του άρθρου 7 δεν υπάρχει υποχρέωση δημοσίευσης όλης της εγκριτικής απόφασης της επένδυσης, δίνεται η δυνατότητα στην κυβέρνηση της ΝΔ να κρύψει την αύξηση της κρατικής χρηματοδότησης. Επίσης, με την ίδια διάταξη κρύβεται ως επτασφράγιστο μυστικό η προέλευση των ίδιων κεφαλαίων που θα απαιτηθούν για την επένδυση αυτή. Επισήμως, δε θα μάθουμε από ποια ελληνική τράπεζα και με ποιούς όρους δανείστηκε η Φίλιπ Μόρρις για την κατασκευή του εργοστασίου.

ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, με επηγειρήματα καταδειξαμε την κουτοπονηριά των εργατοπατέρων και τονίζουμε δύο πράγματα. Πρώτο, ότι όσες υποχρήσεις κι αν κάνουν οι εργάτες δεν πρόκειται να αποτρέψουν το κλείσιμο ενός εργοστασίου, εάν οι καπιταλιστές πήραν τέτοια απόφαση. Δεύτερο, ότι για μια σειρά σοβαρούς λόγους η Φίλιπ Μόρρις δεν πρόκειται να φύγει από την Ελλάδα αλλά θα κατασκευάσει το εργοστάσιο στον Ασπρόπυργο. Οτι τα προγματικά προβλήματα είναι τα παρακάτω:

α) Οι εργατοπατέρες που έχουν φτιάξει το μαύρο μέτωπο με την εργασία και τρομοκρατούν τους εργάτες του Παπαστράτου.

β) Ο φόβος των εργατών που πρέπει να σπάσει. Για να συμβεί αυτό πρέπει να βάλουν πλάτη δλοί οι σύντροφοι της ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΤΑΙΑΣ.

γ) Η διαφανότητα πρόσθετη των καπιταλιστών της Φίλιπ Μόρρις να απολύσουν και άλλες εκαποντάδες εργάτες πριν από την μετεγκατάσταση στον Ασπρόπυργο.

Πώς μπορούν να αντιμετωπιστούν αυτά τα προβλήματα; Μόνο με τον ενωμένο ταξιδιό αγώνα των εργατών κόντρα στο μαύρο μέτωπο εργοδοσίας και εργατοπατέρων.

γ) Το στριφτό τσιγάρο που λάνσαρε πρόσφατα η Φίλιπ Μόρρις στην ελληνική αγορά δεν το παράγει στην Ελλάδα.

■ Πνεύμα και ηθική!

Η γνωστή απάκα του Αυλωνίτη από μια παλιά ελληνική ταινία μας ήρθε στο νου, μόλις πληροφορήθηκαμε ότι ανάμεσα στη νέα φυρνιά δικαιοστικών που τελούν υπό δίωξη (οι κατηγορίες θα προσωποποιηθούν από τον εφέτη ανακριτή) περιλαμβάνεται και ο εισαγγελέας εφετών Ελ. Πατσής. Παλιός γνώριμος από την πρώτη δίκη του ΕΛΑ ο κ. Πατσής, εμφανίζοταν ως θεματοφύλακας του πνεύματος και της ηθικής. Δήλωνε μανιώδης αναγνώστης των ορχαίων συγγραφέων και αγόρευε ως ιεροκίρυκας της δεκαετίας του '50.

Σύμφωνα με πληροφορίες, κατηγορείται ότι πίεζε φορτικά αντεισηγγέλεια εφετών, προκειμένου να βάλει στο ορχείο υπόθεση φίλου του επιχειρηματία. Θα αναμείνουμε με ενδιαφέρον τη συνέχεια της υπόθεσης.

Η Αμερική χάνει καθαρά τον «πόλεμο ενάντια στην τρομοκρατία»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5 νους και Δημοκράτες, για την πρόσδοτη της αμερικανικής εκστρατείας στην τρομοκρατία.

Μεταξύ άλλων, ζήτησαν τη γνώμη ενός πρώην υπουργού Εξωτερικών, δύο πρώην διευ

Ούνα ράτσα, ούνα φάτσα

Την προηγούμενη βδομάδα, τα κυριαρχα γεγονότα, που επισκίασαν ακόμη και το Μουντιάλ, ήταν η απόφαση της FIFA για αποκλεισμό του ελληνικού ποδοσφαιρίου από τις διεθνείς διοργανώσεις και η πρόταση του εισαγγελέα για υποβιβασμό των ομάδων που εμπλέκονται στο ποδοσφαιρικό σκάνδαλο στην Ιταλία. Αν συνδέσουμε τα δυο αυτά γεγονότα από την «οπτική» γωνία που βλέπουμε εμείς το επαγγελματικό ποδοσφαιρίου, εύκολα μπορούμε να αποδείξουμε ότι αποτελούν τις δυο ώφεις του ίδιου νομίσματος και ας προσπαθούν κάποιοι να μας πείσουν για το αντίθετο.

Ας δούμε όμως το καθένα ξεχωριστά και στη συνέχεια ας βρούμε τη λεπτή κόκκινη γραμμή που τα συνδέει. Καλοκαίρι είναι, οι διακοπές και τα ταξίδια είναι στην ημερησία διάταξη, ας ταξιδέψουμε (νοερά) στην Ιταλία. Πριν τρεις βδομάδες (Κόντρα Νο 427) είχαμε γράψει στην στήλη ότι αυτό που γίνεται στην Ιταλία είναι κίνηση εντυπωσιασμού και προστασίας του επαγγελματικού ποδοσφαιρικού συστήματος, προκειμένου να μη καταρρεύσει και χαθούν τα τεράστια χρηματικά ποσά που «επενδύουν» οι καπιταλιστές σ' αυτή την μπίζνα. Από τη στιγμή που αποκαλύφθηκε το σκάνδαλο δεν υπήρχε άλλη επιλογή από την τιμωρία των εμπλεκόμενων, για να μη χαθεί η «αξιοποστία» του συστήματος και αυτό έγινε. Η τελική πρόταση του εισαγγελέα που έχει αναλάβει την υπόθεση είναι ο υποβιβασμός των τεσσάρων ομάδων (Γιουβέντους, Μίλαν, Φιορεντίνο, Λάτσιο) που εμπλέκονται στο σκάνδαλο και βαριές τιμωρίες για τα φυσικά πρόσωπα που έστησαν και λειτούργησαν το κύκλωμα και το μονάδικο ερωτηματικό που υπάρχει είναι για την αυστηρότητα της τελικής ποινής. Ο εισαγγελέας πρότεινε τον υποβιβασμό της Γιουβέντους στην τρίτη κατηγορία και των τριών ομάδων στη δεύτερη και πλέον το παζάρι γίνεται για να πέσει η Γιουβέντους στη δεύτερη κατηγορία και από τις άλλες να αφαιρεθούν βαθμοί στο πρωτάθλημα που θα ξεκινήσει.

Ενα γεγονός που θα πρέπει να τονιστεί ιδιαίτερα είναι η υπερασπιστική γραμμή της Γιουβέντους. Οι δικηγόροι της αποδέχθηκαν τις κατηγορίες και δίνουν τη μάχη για την αυστηρότητα της ποινής. Αυτό δείχνει ξεκάθαρα ότι από τη στιγμή που έσκασε το σκάνδαλο κανένας, ούτε καν οι εμπλεκόμενοι, δεν προσπαθεί να το κουκουλώσει, αφού τα γενικότερα οικονομικά συμφέροντα είναι πολύ μεγαλύτερα από τα συλλογικά συμφέροντα των ομάδων. Στη γει-

τονική χώρα το ποδόσφαιρο πουλάει πολύ και

οι καπιταλιστές που τζογάρουν σ' αυτό προσπαθούν να στηρίξουν τη μπίζνα τους με «επενδυτική» λογική και όχι με τη λογική της αρπαχτής όπως γίνεται στη χώρα μας. Σε απλά ελληνικά, οι καπιταλιστές απαιτούν την τιμωρία των ομάδων και η ιταλική δικαιοσύνη, όπως συμβαίνει με την αστική δικαιοσύνη κάθε καπιταλιστικής χώρας, τους κάνει το χατάρι.

Ενα επιπλέον σημείο που θα πρέπει να τονιστεί είναι ο «ταρανέργειες» που θα έχει η τιμωρία αυτή, ειδικά αν γίνει δεκτή η πρόταση του εισαγγελέα. Περισσότεροι από 20 πρωτοκλάστοι ποδοσφαιριστές θα βρεθούν ξαφνικά χωρίς δουλειά στην ποδοσφαιρική πιάτσα, με αποτέλεσμα, λόγω της αυξημένης προσφοράς, να πέσουν οι τιμές. Δεν υπονοούμε ότι υπάρχει κάποια συνομωσία, απλά λέμε ότι σε μια εποχή που τα συμβόλαια των παιχτών και κατά συνέπεια και τα μπάτζετ των ομάδων ανέβαινον συνεχώς, ένα τυχαίο γεγονός είναι πολύ πιθανόν να ανακόψει προσωρινά αυτή την τάση, προς όφελος και πάλι των καπιταλιστών που έχουν στην ιδιοκτησία τους ποδοσφαιρικές ομάδες.

Ας δούμε όμως και την ουσία στα τεκταινόμενα στο ελληνικό ποδοσφαιρίου. Ο υφυπουργός Αθλητισμού Γιώργος Ορφανός προσπάθησε να θέσει υπό των έλεγχο του την Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία (ΕΠΟ) και βρέθηκε αντιμέτωπος με τη FIFA, η οποία με συνοπτικές διαδικασίες απέκλεισε τις ελληνικές ομάδες από κάθε διεθνή διοργάνωση. Το αποτέλεσμα, όπως δύο γνωρίζετε, ήταν μια θεαματική κωλοτούμπα του Ορφανού και της κυβέρνησης, εν μέσω γενικής κατακραυγής και χλευασμού, και η άνευ όρων παράδοσή τους στις απαιτήσεις και τις προστασίες ενός μονοπαλίου με τεράστια πολιτική και οικονομική ισχύ; Δεν υπονοούμε βέβαια ότι ο Μπλάτερ και η FIFA μπορούν να κάνουν ό,τι θέλουν στο παγκόσμιο ποδοσφαιρίου, γράφοντας στα παπάρια τους κυβέρνησες και καπιταλιστές. Αυτό που έχει γίνει είναι ότι οι χώρες που έχουν ανεπτυγμένο ποδοσφαιρό και κάνουν κουμάντο στο οικονομικό νταλαβέρι έχουν συνεννοήθει μεταξύ τους, έχουν καθορίσει τους όρους και τους κανόνες του παιχνιδιού και έχουν εξουσιοδοτήσει τον Μπλάτερ και την παρέα του να ελέγχουν για την τήρησή τους σε ολόκληρο τον κόσμο. Οποιος θελει μπαίνει στην FIFA και στο ποδοσφαιρικό κύκλωμα που διαχειρίζεται υπόκοινωντας αδιαμαρτύρητα στις εντολές της, σε διαφορετική περίπτωση παίζει μόνος του στη χώρα του.

Συνοψίζοντας, ο Ορφανός προσπάθησε να λύσει τις προσωπικές του διαφορές με τον Γκαγκάτση, ξεχνώντας ότι ο αντίπολος του είναι υπάλληλος και μάλιστα πειθήνιος ενός καπιταλιστικού μονοπαλίου με τε-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

λαούς σε όλο τον πλανήτη και την πολιτική ισχύ που διαθέτουν αυτοί που το διαχειρίζονται, ούτε να μιλήσουμε για τα φράγκα που επενδύονται από τους καπιταλιστές στο ποδόσφαιρο, για να τονίσουμε τη μεγάλη οικονομική σημασία του. Αυτό σε απλά ελληνικά σημαίνει ότι η FIFA έχει την ισχύ και τις δυνατότητες ενός τεράστιου μονοπαλίου, που μπορεί να καθορίζει τις εξελίξεις και τις διεργασίες στο προϊόν που πουλάει, αγνοώντας κυβερνήσεις όπως είναι η ελληνική. Ο Γκαγκάτσης και η ΕΠΟ είναι για τη FIFA ο αντιπρόσωπος της στην Ελλάδα και κατά συνέπεια όποιος προσπάθησε να τα βάλει μαζί του έρχεται σε αντιπαράθεση με όλο το οικοδόμημα του παγκόσμιου επαγγελματικού ποδοσφαίρου.

Ο Ορφανός προσπάθησε να αλλάξει τον αντιπρόσωπο του μονοπαλίου στην Ελλάδα, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη των καπιταλιστών που το διοικούν, και όπως είναι φυσικό έσπασε τα μούτρα του, όπως κάθε αιστός πολιτικός που προσπαθεί να αυτονομηθεί από τα πραγματικά κέντρα εξουσίας. Ο υφυπουργός προσπάθησε να κάνει το κομμάτι του, όμως κάτι τέτοιο δεν προβλέπεται και δεν είναι ανεκτό. Από πότε μπορεί ο υφυπουργός της κυβέρνησης μια χώρας όπως η Ελλάδα να πηγαίνει κόντρα στις απαιτήσεις και τις προστασίες ενός μονοπαλίου με τεράστια πολιτική και οικονομική ισχύ; Δεν υπονοούμε βέβαια ότι αυτός μέχρι σήμερα δεν τους έχει χαλάσει κανένα χατάρι. Άλλωστε, και αυτοί δίνουν εξετάσεις στους καπιταλιστές που διαχειρίζονται το ευρωπαϊκό ποδόσφαιρο, παζαρεύοντας τη συμμετοχή των ομάδων τους στα μεγάλα ευρωπαϊκά κλαμπ, συνεπώς δεν μπορούσαν παρά να πάρουν αποστάσεις από τον Ορφανό που ήταν persona non grata για το επαγγελματικό ποδόσφαιρο.

Ούνα ράτσα, ούνα φάτσα. Σε Ελλάδα και Ιταλία, κυβερνήσεις και Δικαιοσύνη λειτουργούν και αποφασίζουν με βάση τις απαιτήσεις και τις ανάγκες των καπιταλιστών, ανεξάρτητα από το περιτύλιγμα που χρησιμοποιούν για να κρύψουν την υποτελεία τους, στις απαιτήσεις του κεφαλαίου.

Κος Πάππας

ΥΓ: Συνοψίζοντας, ο Ορφανός προσπάθησε να λύσει τις προσωπικές του διαφορές με τον Γκαγκάτση, ξεχνώντας ότι ο αντίπολος του είναι υπάλληλος και μάλιστα πειθήνιος ενός καπιταλιστικού μονοπαλίου με τε-

■ ΤΣΑΙΜΙΝ ΛΙΑΝΓΚ

Ταξιδιάρικα σύννεφα

Μια ταινία χωρίς σενάριο κέρδισε το βραβείο καλύτερου σεναρίου στο περασμένο Φεστιβάλ Βερολίνου! Κατά τον ταϊβανό σκηνοθέτη, οι ταινίες του είναι ένας διάλογος με τον εαυτό του. Ο θεατής καλείται όχι να σκεφτεί αλλά να αισθανθεί την ταινία. Πραγματικά, σ' αυτή την ταινία υπάρχει μόνι μια υποτυπώδης ιστορία. Κυρίως πρόκειται για ένα ρεμίς μουσικοχρευτικών και πορνογραφικών σκηνών. Κι αν υπάρχει ένα συμπέρασμα, αυτό αφορά τα δυσδιάκριτα όρια της ερωτικής επιθυμίας με τις αικαρίες εκφράνσεις της.

Είναι γεγονός ότι πολλοί αισιάτες σκηνοθέτες, οπαδοί της αρχαίας λατινικής ρήσης «Τίποτε το ανθρώπινο δεν μου είναι ξένο», συνηθίζουν να προκαλούν το κοινό τους με σοκαριστικές ανθρώπινες συμπεριφορές. Αυτό από κάποιους των διεθνών φεστιβάλ εκλαμβάνεται ως «καινοτομία στην τέχνη του κινηματογράφου». Για κάποιους σαν εμάς είναι τις περισσότερες φορές τεράστιες σαπουνόφουσκες.

■ ΝΤΕΓΒΙΝΤ ΣΛΕΪΝΤ

Στημένο παιχνίδι

Μια δεκατετράχρονη κι ένας φτασμένος φωτογράφος μόδας γνωρίζουν μέσα από το διαδίκτυο. Οταν ο τριαντάρχοντας προσκαλεί τη μικρή στο διαμέρισμά του, τα πράγματα παιρνούν ανεξέλεγκτη τροπή. Ναρκώνεται, αιχμαλωτίζεται και ανακρίνεται, έως ότου η νεαρή καταφέρει να αποκαλύψει το κρυφό παιδ

Νόμος είναι το δίκιο του εργάτη και όχι του ρεφορμιστή και του γραφειοκράτη

Βαρέα ανθυγιεινά (ΒΑΕ): Βαράνε Αλύπητα Εργάτες

Οι λαοί είναι η μόνη υπερδύναμη - χιλιάδες αποκεφαλισμένοι (σε Ιράκ, Αφγανιστάν) Αμερικανοί Και δικαιούμεθα να ρωτήσουμε (ως εάν έζη ο κ. Drucker): τι δλιά κανς; Σκαβς;

◆ Εσκισε πάλι η ΟΑΚΚΕ: το πιο πρόσφατο ντατούμπρα της έχει τίτλο «Το προσχέδιο του υπουργείου παιδείας είναι στην κύρια πλευρά θετικό» (δεν βγήκαν όμως να την κολλήσουν την εποχή των καταλήψεων... κότες...).

◆ Μετά τους τραμπουκισμούς στο Συνδικάτο Οικοδόμων Αθήνας ο Περισσός ΑΕ επανέρχεται με άρθρο στην «ΠΛΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ» (Ιούνιος 2006) όπου η Πρωτοβουλία Οικοδόμων ονομάζεται «τα παπαγάλακια της ΓΣΕΕ» (τσούζει η παρέμβασή της) και σε χώρο δύο (παρακαλώ) σελίδων μεταξύ πινάκων (όχι ζωγραφικής) αποδοχών επαναλαμβάνουν τον ως άνω χαρακτηρισμό (προφανώς αποτελεί καινό τρόπο αντιμετώπισης άλλων δυνάμεων μετά την πρόσφατη παπαριά στις καταλήψεις περί «ΠΑΣΠοκινούμενων»), φτάνει δε να χαρακτηρίσει την υπογραφή ΣΣΕ στον κλάδο από μέρους τους «ένα θετικό αποτέλεσμα του αγώνα του κλάδου μέσα σ' ένα αρνητικό κλίμα» (δηλαδή ό,τι μπρέσσαμε κάναμε...) και (αριστερίζοντας λόγω... ανάγκης) το γυρίζει στην εργατική τάξη που «παράγει όλο τον πλούτο αυτής της κοινωνίας και αυτόν διεκδικεί απ' αυτούς που τον ιδιοποιούνται» (για τους... μη

γνωρίζοντες). Εδώ μαθαίνουμε ότι οι ταξικές δυνάμεις του... ΠΑΜΕ (μαζί με τους μαγαζάτορες πάντα) δίνουν καθημερινά τη μάχη (στους χώρους δουλειάς δεν τους πουλιβλέπουμε όμως). «Αυτός ο αγώνας ΟΤΑΝ (σ.σ. τα κεφαλαία δικά μας) συμπληρώνεται με την μάχη για την καθημερινότητα της εργατικής οικογένειας μπορεί να δώσει διέξοδο στα βάσανα μας» (έχουν και οι εργολάβοι του Συνδικάτου βάσανα); Και συνεχίζει: «...διεκδικήσαμε την ικανοποίηση που συλλογικά αποφασίσαμε» (σε συνελεύσεις του Συνδικάτου μερικών εκανοντάδων απόμων) με την κραυγή «το αποτέλεσμα από μόνο του αποδεικνύει ότι συγκρουστήκαμε στην κυρίαρχη γραμμή του κεφαλαίου και της ΓΣΕΕ» (σε ποιο πλανήτη;) δηλώνοντας ότι «η Διοίκηση της Ομοσπονδίας μαζί με τα Συνδικάτα το επόμενο διάστημα» (μετά τις εκλογές); «θα αναπτύξουμε πρωτοβουλίες για την εφαρμογή της ΣΣΕ στα

μεγάλα έργα» (όπως ΔΕΝ έγινε λόγου χάρη κατά την διάρκεια των ολυμπιακών έργων). Οπως δη και δήποτε πρέπει να υπάρξει απάντηση της ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΜΕΣΑ στην «Πανοικοδομική» (τα «έτσι θέλω» να τα βάλουν εκεί που δεν ξέρουν...).

◆ «Επίθεση στο θεσμό των βαρέων»: μ' αυτό το μικρο...στηλάκι ξεκαθαρίζει το ΠΡΙΝ (09/07/06) με το ζήτημα (κατά τα άλλα τους έφαγε ο... ολοκληρωτικός καπιταλισμός).

◆ «Ολοι μαζί για την επανίδρυση του ΝΑΡ» Π.Ε του ΝΑΡ. (Το ΝΑΡ απέθανε, ζήτω το ΝΑΡ). Νεφελες...

◆ Ανένδοτη ή ανέκδοτο (πλέον) η Γιαννάκου;

◆ Καλά ο Περισσός δεν φοβάται μην τον συσχετίσουν με τη 17 Νοέμβρη και χρησιμοποιεί κατά κόρον τον όρο «Λαϊκή Εξουσία»; Λέω 'γω ως προβοκάτορας κ.λπ.).

◆ Από τις πρώτες δηλώσεις του Νικήτα (Κοιλαμάνη) φαίνεται ότι η αιστυνό-

◆ «Για πωνέζικο χαρακάρι θέλετε να κάνουμε;». Πλαστικός, γλαφυρός και... λαϊκός, όπως πάντα, ο καπετάν Αγούδηρος, απάντησε με ερώτημα στους δημοσιογράφους που τον ρώτησαν αν ο ίδιος και οι λοιποί εφοπλιστές της ακτοπλοΐας σκέφτονταν να μην αυξήσουν άλλο τα ναύλα των πλοίων τους, που λυμαίνονται το Αιγαίο. Δεν είχαμε καμία αμφιβολία περί αυτού. Απλά, ο ιδιοκτήτης της «Δημητρούλας» και μερικών άλλων σαπακιών φρόντισε εμμέσως να καταδείξει πόσο καραγκιόζης είναι ο υπουργός Ναυτιλίας.

μευση του... καλαρέσει (εξού και το σχετικό σχόλιο του Θ.Α. στην ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ της 07/07/06).

◆ Πρακτεντέρης

◆ Πότε συμμετέχει μια εταιρία στον αγώνα κατά της ελονοσίας: όταν θήγονται τα κέρδη και οι επενδύσεις της. Αυτό συνέβη με την Billiton στη Μοζαμβίκη, που συμμετέχει σ' αυτό τον αγώνα αφού μέσα σε δύο χρόνια πέθαναν 13 και προσβλήθηκαν 6.600 εργαζόμενοί της (τα στοιχεία από The New York Times - Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 07/07/06).

◆ Διαβάστε τα (πολύ) ενδιαφέροντα «10 Λατινοαμερικάνικα διηγήματα» - έκδοση των Σημάτων Καπνού (και χαμηλή τιμή).

◆ «Αυτά που πίστευε όταν ασκούσε την οικονομική πολιτική, συνεχίζει να πιστεύει και σήμερα, και αυτό φαίνεται από τις σκέψεις που κατοχρέωνται στο βιβλίο του», Σ. Τσιτουρίδης στην παρουσίαση του βιβλίου του Ν. Χριστοδουλάκη (τέως ανανεωτή, τέως υπουργό... γενικά τέως) «Το εκκρεμές της σύγκλισης» (ο Φουκώ δεν είναι μπλεγμένος).

◆ 390.000 ευρώ πρόστιμο σε 16 πιστωτικά ιδρύματα (δηλαδή 2.437 ευρώ και κάτι ψηλά το κομμάτι). Τρία-δύο (δεν είναι σκορ...).

Βασιλης

◆ Η Ελλάδα ανήκει στους Ελληνες. Δεν πωλείται. (Αφίσα με μεγάλη φωτογραφία του Ανδρέα Παπανδρέου. Ανυπόγραφη. Για υπογραφή: φωτογραφία από μεγάλη συγκέντρωση του ΠΑΣΟΚ)

Αφίσα της γνωστής σειράς που εμφανίζεται κάθε χρόνο, κυρίως γύρω από το 1ο νεκροταφείο, όπου γίνεται το ετήσιο μνημόσυνο του σιδερένιου. Δε χρειάζεται βέβαια να υπενθυμίσουμε ότι κανένας ΠΑΣΟΚος δεν πιστεύει τα περί «δεν πωλείται», «εθνική ανεξαρτησία» και τα άλλα τριτοκοσμικά. Ούτε ότι ο Γιωργάκης και η κουστωδία του ουδέλως ενοχλούνται από αθέτηση πολιτικών και υποσχέσεων. Τι ΠΑΣΟΚ θα ήταν άλλωστε; Στο κάτω-κάτω, δύλια πορούν να μαζευτεί κανένα ψηφαλάκι. Σε καιρούς μάλιστα που τα γκάλοπτ επιμένουν ότι είναι χαλεποί. Πέραν όμως του κωμικού του πράγματος, αυτή η προσπάθεια αγιοποίησης του Ανδρέα, ως μεγάλου διανοητή και πολιτικού της Αριστεράς, καταντάει εκνευριστική. Ο μέγας κωλοτούμπας, ο μέγας παπατζής, όπως τον αποκαλούσε μεγάλο μέρος των αριστερών, να παρουσιάζεται ως ένας οραματιστής που πάλευε με συνέπεια τα οράματά του. Στην ιστορία έχει μείνει ο διάλογος του Ανδρέα με τον Μιχ. Παπακωνσταντίνου (παλιός κεντρώος, από την προδικτατορική ομάδα των ανδρείων, που πήγε αρχικά στην Ενωση Κέντρου και μετά στη ΝΔ, γιατί το ΠΑΣΟΚ ήταν αριστερό!). Γιατί δεν ήτησε στο ΠΑΣΟΚ; τον ρώτησε ο Ανδρέας. Γιατί έλεγες έχω από το ΝΑΤΟ, έχω από την ΕΟΚ, τον απάντησε ο Παπακωνσταντίνου. Σε είχα για έχυπνο άνθρωπο, Μιχάλη! Ανταπάντησε ο Αντρέας. Στον καπιταλισμό όλα έχουν την τιμή τους, θα μπορούσε να προσθέσει.

◆ Ψάχνεις... για απασχόληση. Ελα στην Greenpeace (προσφέρουμε πενθήμερη απασχόληση με ευελικτο ωράριο, κ.λ.π.)

Η ογωνιστική Greenpeace. Που αγωνίζεται για το μέλλον του πλανήτη. Σε μια ανθρώπινη καπιταλιστική κοινωνία. Δίχως βαρβαρότητες. Δίχως καταστροφές περιβάλλοντος και ανθρώπων. Προσλαμβάνει προσωπικό, για να κάνει τις δουλειές της (ερώτημα αφελούς: πού το βρίσκει το χρήμα); με ευελικτες εργασικές σχέσεις. Αντιπαλεύει τις πιο βάρβαρες επιπτώσεις του καπιταλισμού στο περιβάλλον, εφαρμόζοντας στο εσωτερικό της ότι αντιστοιχεί απ' αυτή την βαρβαρότητα στο πιο κρίσιμο θέμα. Στις εργασιακές σχέσεις. Οπως λέει εκείνο το παλιό σύνθημα: Το αριστερό μου αφεντικό πατάνι μ' έχει κάνει κι ύστερα μου λέει πως φταίνοι οι Αμερικανοί. Κάπι τέτοιο. Οι αριστεροί διαχειριστές του συστήματος μπορούν να έχουν ένα εκατομμύριο διαφορές μεταξύ τους. Μπορούν να σκοτώνονται. Να ξεσκίζονται. (Για καλύτερη θέση στο σύστημα παλεύουν μεταξύ τους. Ανταγωνισμός έχουν). Σε ένα πρόγμα όμως είναι απόλυτα σύμφωνοι. Οτι πρέπει να είναι άψογοι διαχειριστές. Αφογοι εργοδότες.

◆ Πόλεμο σε κάθε ραπτοίσμα. Είμαστε όλοι μετανάστες, γυναίκες, ομοφυλόφιλοι (Κόκκινο)

Ψυχραιμία. Χρειάζεται ανοιχτό πνεύμα για να κρίνουμε τα συνθήματα της νέας εποχής. Χρειάζεται να μην έχει μείνει πάνω μας το παραμικρό σεξιστικό κατόλοιπο. Χρειάζεται μοντέρνο μυαλό. Χρειάζεται χιούμορ. Καταρχάς, πρέπει να αναγνωρίσετε ότι διαπνέεται από ένα πολεμικό οίστρο το συνθηματάκι. Πόλεμος λέει. Κι αυτό είναι θετικό. Πόλεμο με σφυρίχτρες εννοεί, λέτε. Σφυρίχτρο πόλεμο. Τι να κάνουμε. Σφυρίχτροι σε φοβάμαι, θα λένε οι καπιταλιστές. Είπαμε, μοντέρνο μυαλό. Ενας τέτοιος πόλεμος όπως είναι φυσικό, δένει και με μια διαταξικότητα. Π.χ.: Τι γυναίκες ακριβώς είμαστε όλοι; Πλούσιες, φτωχές, εργαζόμενες, άνεργες; Λάθος. Διολισθήσαμε στα παλαιομαρξιστικά. Ξανθίες, καϊστανές, μελαχροινές, αδύνατες, κοντές, ψηλές; Μάλλον ξανθίες. Για το ομοφυλόφιλο μπορεί να είμαστε, δεν μπορώ να σας βοηθήσω. Το λέω με... ψυχής. (Δεν θέλω να γράψω αυτό που αισθάνο

Σχεδόν λαθροία κατέθεσε ο υπουργός Εργασίας Σ. Τσιτουρίδης την τροπολογία για τα Βαρέα και Ανθυγεινά (BAE) σε νομοσχέδιο του υπουργείου Οικονομίας που αφορά τη χρηματοδοτική μίσθωση και διοικήσεις περί δημοσίων εσόδων (εντελώς άσχετο, δηλαδή). Χωρίς συζήτηση, χωρίς ντόρο, χωρίς την παραμικρή αντιδραστή από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

Και πώς να αντιδράσει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, όταν η τροπολογία Τσιτουρίδη έρχεται κατ' εφαρμογήν του νόμου Ρέππα-Χριστοδούλακη, με τον οποίο είχε συμφωνήσει η ΓΣΕΕ; Πονηρός ο Σάββας δεν άλλαξε τίποτα απ' αυτά που προβλέπει αυτός ο νόμος. Αναφέρεται αποκλειστικά σ' αυτόν και σε τίποτ' άλλο.

Η τροπολογία προβλέπει ότι με προεδρικό διάταγμα που θα εκδοθεί μέχρι 31-12-2007, μετά από πρόταση των υπουργών Οικονομίας και Εργασίας (τόσο πολύ αισθά-

ζητάμε. Αξίζει να σημειώσουμε, πάντως, ότι η τροπολογία προβλέπει ότι αν κάποια νέα επαγγέλματα μπουν στα BAE, ο εργαζόμενος μπορεί να αναγνωρίσει τα χρόνια που είχε στο επάγγελμα ως BAE, εξαγοράζοντας το επασφάλιστρο, ενώ η εργοδοτική εισφορά για τα εξαγοραζόμενα ένσημα θα βαρύνει το ΙΚΑ (όχι τον κρατικό προϋπολογισμό).

Το μεγάλο όπλο της κυβέρνησης, πέρα από τους σε διατελεγέντη υπηρεσία επιστήμονες που καθαγιάζουν και ωραιοποιούν τον καπιταλισμό, είναι ο διασχωρισμός των εργαζόμενων σε παλιούς (που θα εξακολουθήσουν να υπάρχουν στα BAE) και σε νέους (που θα υπάρχουν στην κοινή ασφάλιση του ΙΚΑ). Καλούνται, δηλαδή, οι εργάτες να υπογράψουν την καταδίκη των παιδιών τους, πράγμα εξ ορισμού ανήθικο.

Πέρα απ' αυτό, όμως, οι εργαζόμενοι πρέπει να σκεφτούν ότι λίγο αργότερα θα έρθει και η δική τους σειρά, όπως έχει γίνει και άλλες φο-

Περί προτύπων

Ευτυχώς που υπήρξε η κουτουλιά του Ζιντάν στο στήθος του Ματεράτσι για να δώσει ενδιαφέρον στο χειρότερο (από άποψη ποδόσφαιρικού θεάματος) Μουντιάλ των τελευταίων δεκαέξι χρόνων. Άλλα και να τροφοδοτήσει μια σπασμωδική φιλολογία περί προτύπων και συμπεριφορών. Βλέπετε, έτσι όπως είχαν εξελιχτεί τα πράγματα, η καπιταλιστική συμμορία που διευθύνει το παγκόσμιο επαγγελματικό ποδόσφαιρο, είχε σχεδιάσει ένα παγκόσμιο πρωτάθλημα με άξονα τον αρχηγό της γαλλικής εθνικής ομάδας. Η «κακιά στιγμή», η καλοστημένη προβοκάτσια του παμπόντρου Ιταλού και το ξύπνημα του αλγερίνου πιτσιρίκου που μεγάλωσε στις φωτωχογειτονίες της Μασσαλίας, τους χάλασε προς στιγμή τη φιέστα. Το διαπίστωνες στα σχόλια εκείνου του αφασικού και αγράμματου επικεφαλής του αθλητικού τμήματος της NET, που έκανε τη μετάδοση στα ελληνικά. Το έβλεπες στους απαξιωτικούς για τον Ζιντάν τίτλους των μεγαλύτερων πολιτικών και αθλητικών εφημερίδων της Γαλλίας.

Το ποδόσφαιρο, αυτό το «μπαλέτο της εργατικής τάξης», δεν είναι μόνο μπίζνα. Είναι και ιδεολογία, είναι και μέσο χειραγώγησης των μαζών. Είναι τεράστια η επικοινωνιακή του δύναμη. Ο Ζιντάν, το φωτχόπαιδο από τους μαγκρεμπίνικους μαχαλάδες του μεγάλου λιμανιού, έχει φροντίσει να σκοτώσει μέσα του την ίδια του καταγωγή. Γ' αυτό και είναι αποδεκτός από το σύστημα. Εχει μετατραπεί σε πρότυπο του «πολιτικώς ορθού». Αυτού που ποτέ δεν ήταν (και μάλλον δε θα γίνει) το ποδόσφαιρο. Για μια στιγμή έχασε αυτό που είναι και έγινε αυτό που ήταν: το αλάνι της Μασσαλίας, που απαντάει με πρόκληση στην πρόκληση, με κουτουλιά στη χοντρή βρισιά. Θες η κούραση, θες ο πονεμένος ώμος, θες το γκολ που δευτερόλεπτα πριν του «έκλεψε» ο Μπουφόν, θες η δίψα για το τρόπαιο που τόσο ήθελε, όλ' αυτά θόλωσαν το νου και οδήγησαν στο... μοιραίο. Στην κίνηση που απέδειξε ότι το ποδόσφαιρο δεν είναι σπορ για μπούλιδες της καλής κοινωνίας, αλλά για σκληροτράχηλα φωτχόπαιδα, που μεγάλωσαν τρώγοντας χώμα και αίμα.

Ο Ζιντάν για μια στιγμή έπαψε να είναι η σύγχρονη εκδοχή του Πελέ και του Μπεκενπάουερ, που από την αρχή του Μουντιάλ τού φιλοτεχνούσαν την αγιογραφία, ως καλοί μάνατζερ της επιχείρησης «ποδόσφαιρο και ιδεολογία», και έγινε εκδοχή του Μαραντόνα. Του «χρυσού παιδιού» που πνιγμένο στα προσωπικά του πάθη έγκαλου θείου που ήταν ο Ζιντάν για τη γλώσσα στους μπίζνεσμαν του ποδόσφαιρου, να «χτυπάει» τον Τσε τατουάζ στο μπράτσο και να αρνείται να πάρει μέρος στις φιέστες τους, προτιμώντας αντί για τη θέση που τον περιμένει κοστουμαρισμένο στην έξέδρα των επίσημων, μια θέση στην έξέδρα των ανώνυμων, με μια φανέλα της Αργεντινής φορεμένη κι άλλη μια στο χέρι για να την ανεμίζει σαν σημαία.

Ηταν έτοιμοι να μη συγχωρίσουν στο Ζιντάν τη στιγμιαία παρεκτροπή. Μυρίστηκαν, όμως, στον αέρα τη λαϊκή ετυμηγορία. Ο κόσμος ήταν με το Ζιντάν. Οχι μόνο στη Γαλλία, αλλά παντού στον πλανήτη. Ακόμα και οι οπαδοί της Ιταλίας. Πρωτίστως γιατί είναι παιχταράς. Και γιατί ξέρουν πως το ποδόσφαιρο έχει τη δική του ιθική. Και κανόνες δικαίου: Χτύπησες αντίπαλο; Αποβάλλεσαι. Ως εκεί. Τα υπόλοιπα είναι ιδεολογία, δηλαδή ψευδής συνείδηση, μ' άλλα λόγια υλικό για χειραγώγηση. Επειδή, λοιπόν, μυρίστηκαν τις απόψεις του κόσμου, έκαναν πρώτοι τη στροφή. Και άρχισαν αυτοί τις κοινωνιολογικές αναλύσεις, χρησιμοποιώντας το υλικό που θα χρησιμοποιούσαμε εμείς. Ξέρετε γιατί; Γιατί ο Ζιντάν ποτέ δεν είναι και ποτέ δε θα γίνει Μαραντόνα. Εχασε στιγμιαία τον επαγγελματικό του έλεγχο και την αμέσως επόμενη στιγμή άρχισε να ετοιμάζει την επιστροφή του στη χορεία των εξαγορασμένων πρώην φωτχόπαιδων.

Π.Γ.

Τα Βαρέα και Ανθυγεινά υπό κατεδάφιση

νεται ως υφυπουργός του Αλογοσκούφη ο Τσιτουρίδης, που τον έβαλε πρώτο στη λίστα, μολονότι το Οικονομίας είναι συναρμόδιο υπουργείο και θα έπρεπε να αναφερθεί δεύτερο), θα επανακαθορίστουν τα επαγγέλματα και οι εργασίες που υπάρχουν στα BAE, για όσους ασφαλίζονται για πρώτη φορά από 1-1-2008.

Προβλέπει ακόμα, ότι με απόφαση των ίδιων υπουργών (πάλι πρώτος ο Αλογοσκούφης, αν και πάλι συναρμόδιος), που εκδίδεται μέσα σε τρεις μήνες από την ψήφιση της τροπολογίας, «υστίνεται ειδική επιστημονική επιτροπή από άτομα αναγνωρισμένου επιστημονικού κύρους με αρμοδιότητα την υποβολή πρότασης επί θεμάτων υπεραγορής εργασιών, ειδικοτήτων ή χώρων εργασίας στα βαρέα ή ανθυγεινά επαγγέλματα. Η γνώμη της επιτροπής, η οποία αποτελεί τη βάση για την έκδοση του Προεδρικού Διατάγματος

υποβάλλεται εντός αποκλειστικής προθεσμίας ενός έτους από τη σύσταση της επιτροπής».

Από τη διατύπωση της τροπολογίας γίνεται σάφες ότι αυτή εκφράζει απλώς μια γνώμη, η οποία δεν είναι υποχρεωτική για την κυβέρνηση. Τον κατάλογο των BAE θα καταρτίσουν αποκλειστικά οι δύο υπουργοί. Αυτό έχει τη σημασία του, γιατί η κυβέρνηση υπολογίζει πως αυτή η επιτροπή θα στηριχτεί κυρίως σε άτομα του Ελληνικού Ινστιτούτου για την Υγειείνη και Ασφάλεια της Εργασίας. Θα είναι, λοιπόν, στην όποια επιτροπή και εκπρόσωποι της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, που είναι αποτελεί αντίκειμα για τη βελτίωση των συνθηκών υγειείνης και ασφάλειας της εργασίας. Απευθυνθήκαμε στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, ζητώντας την θέση της να πάρει θέση για όλα αυτά και, φυσικά, δεν έκανε απολύτως τίποτα.

Αυτοί, λοιπόν, οι ψευδο-επιστήμονες, μαζί με στελέχη των υπουργείων, θα αναλάβουν να συγκρότησουν την επιτροπή που με τέτοιου είδους επιχειρήματα θα εισηγηθεί τον αποχαρακτηρισμό των περισσότερων επαγγελμάτων από τα BAE. Για είσοδο νέων επαγγελμάτων στα BAE καλύτερα να μην το συ-

ρέση στην εξέλιξη του ασφαλιστικού συστήματος. Εχουμε και άλλη φορά επισημάνει ότι σε πρώτη φάση σημασία για την κυβέρνηση έχει ο αποχαρακτηρισμός των επαγγελμάτων από τα BAE. Σε μια επόμενη φάση, με την επίκληση της ισότητας ανάμεσα στους εργάτες, θα βγάλουν και τους παλιούς, πλην εκείνων που διανύουν την τελευταία πενταετία πριν τη σύνταξη.

Και κάπι τελευταίο αλλά εξίσου σημαντικό. Πέρα από τις νομοθετικές ρυθμίσεις υπάρχει και η αγορά εργασίας. Από τη στιγμή που ένας νέος εργάτης θα «κοστίζει» στον καπιταλιστή λιγότερο (δε θα πληρώνει την εργοδοτική εισφορά για το επασφάλιστρο των BAE), θα προτιμά να διώξει έναν παλιό και να πάρει αυτόν στη θέση του. Η ίδια η αγορά εργασίας θα εξαναγκάζει τους εργάτες να απαρνούνται μόνοι τους τα BAE, προκειμένου να βρουν δουλειά. Αυτό είναι σιδερένιος νόμος του καπιταλισμού.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενελάου 1 και Ερντά, ΤΗΛ-FAX 221898